Vuosikirja 2008/09

SUOMEN GOLFHISTORIALLINEN SEURA RY

Perustettu 2007

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan tervehdys	3
Hickory kausi 2008	4
Monenlaista keräilyä	12
2009 juhlivat klubit	14
Porin golfkerhon historiaa	16
Hikkoritapahtumia 2009	20
Golfhistoriaa Sveitsistä	22
Aulangon golfklubilla juhalvuosi	27
Lahden Golf ry 50 vuotta	32
Ralf Sundblom ensimmäinen suomalainen golfarkkitehti	34
Historian havinaa Linna Golfissa	38
Tiedotuksia	41
Liittymislomake	42
Kauden 2008 tulokset	44
Jäsenrekisteri	44
Briefly in English	47

Hallitus vuonna 2009

Puheenjohtaja:	Lassi Tilander
Varapuheenjoht.:	Tapio Pekkola
Sihteeri:	Antti Paatola
Rahastonhoitaja:	Mika Hjorth
Jäsen:	Jukka Ylijoki
Tilintarkastaja:	Jouni Laine
Varatilintarkastaja:	Jussi Johansson

Seuran jäsenmäärä on 63 (1.4.2009)

Toimikunnat:

Hikkoripelitoimikunta:	Antti Paatola
Historiatoimikunta:	Tapio Pekkola
Keräilytoimikunta:	Mika Hjorth

Kannen kuva: Welsh Hickory Open 2008, Warren Latham (Mika Hjorth)

Toimikuntien toiminta-alueista kiinnostuneita jäseniä pyydetään ottamaan yhteyttä toimikuntien vastaaviin henkilöihin.

Seuran tarkoitus

- edistää ja tukea golfin historian harrastusta,
- edistää golfmuseon perustamista Suomeen,
- toimia golfiin liittyvän keräilyn edistämiseksi,
- edistää historiallisilla välineillä tapahtuvaa golfin pelaamista

ISSN 1797-3570

(taitto Mika Hjorth)

Puheenjohtajan tervehdys

Teksti: Lassi Tilander

Muutamat merkittävät vanhat suurseurat saavuttavat alkaneena vuonna tärkeitä virstanpylväitä. Kolmanneksi vanhin seuramme, virkeä ja nuorekas Porin Golfkerho täyttää jo 70 vuotta ja sekä Aulangon Golfklubi, että ensimmäinen kotiseurani, Lahden Golf pääsevät nyt miehen ikään eli 50-vuotiaiksi. Porilaiset pelaavat jo neljännellä kentällään ja Takkula on Lahden Golfin kolmas kenttä. Aulangolla pidettiin kentän avajaiskilpailut jo syyskuussa 1940, mutta seura perustettiin vasta sotien jälkeen niinkin myöhään kuin vuonna 1959.

En tiedä miten hyvin vanhat paperit ja dokumentit ovat näissä seuroissa pysyneet tallessa ja järjestyksessä, mutta asia selvinnee viimeistään silloin kun ulkopuolisetkin pääsevät tutkimaan merkkipäivän kunniaksi julkaistuja juhlakirjoja.

Suomen Golfhistoriallisen Seuran yhtenä tärkeänä tehtävänä onkin rohkaista maamme kaikkia seuroja pitämään hyvää huolta vanhoista papereistaan, kuvistaan ja tarinoistaan. Jälkimmäisiä kertovat mielellään vielä elossa olevat vanhat jäsenet, joiden haastatteluja pitää tehdä hyvissä ajoin ja säilöä niitä tulevien historioitsijoiden käyttöön.

Itse, kahden vanhan seuran historiaa tutkiessani, olen konkreettisesti joutunut asian kanssa tekemisiin ja esimerkiksi Helsingin Golfklubin suhteen olen ikuisesti kiitollinen, värikkäistä otteistaan tunnetulle monivuotiselle toiminnanjohtajallemme Kyösti Roustille siksi, että hän kiikutti mappikaupalla tavaraa, tarmokkaiden, mutta väliin vähän liian siivousintoisten naistoimikuntien ulottumattomiin, Suomen Urheilumuseoon.

Yhdistyksemme tulee tänäkin vuonna olemaan hyvin aktiivinen myös hikkorigolfin suhteen. Viime vuonna käynnistynyt maaottelukosketus ruotsalaisiin kollegoihimme saa jatkoa ensi kesäkuussa kun matkaamme vastavierailulle naapurimaahamme. Omat mestaruuskilpailumme järjestämme juhlivalla Porin kentällä ja peli käydään luonnollisestikin hikkorimailoin.

Hikkorigolf on mielestäni kaikin tavoin sopivaa vastalääkettä kilpavarustelua muistuttavalle nykygolfille. Vanhaa golfaria rauhoittaa esimerkiksi se kevyt napsahtava ääni joka syntyy kun virginialaisesta lootuspuusta (persimmon) valmistettu mailanpää kohtaa golfpallon. On se ainakin kovasti erilaista kuin näiden suurten titaanipäisten mailojen aiheuttama korvia vihlova ja pian niitä jo vaurioittava melusaaste.

Hickory kausi 2008

Teksti: Antti Paatola

Hikkorigolf on yksi Suomen Golfhistoriallisen Seuran keskeisistä toimintamuodoista historian harrastamisen ja keräilyn ohella. Kaudella 2008 pelattiin seuran järjestämänä hikkorigolfia kolme kertaa. Hikkorikauden ehdoton kohokohta oli elokuun alussa pelattu hikkoriviikonloppu Harjattulan Golf&Country Clubilla Turussa. Viikonlopun aikana pelattiin Suomen ja Ruotsin välinen kautta aikojen ensimmäinen hikkorimaaottelu (Nordic Hickry Match) ja seuraavana päivänä ratkottiin Suomen mestaruudet hikkorigolfissa.

Nordic Hickory Match

Harjattulan hikkoriviikonloppu aloitettiin pelaamalla ensimmäinen maaottelu Suomen ja Ruotsin hikkorigolfareiden välillä. Ottelun nimeksi sovittiin Nordic Hickory Match ja siinä pelattiin Golfantiikin lahjoittamasta kiertopalkinnosta.

Ruotsalaiset pelaajat edustivat 'sisarjärjestöä', Svenska Golfhistoriska Sällskapetia. Suomen Golfhistoriallista Seuraa edustivat joukkueen kapteenina Antti Paatola ja jäseninä Lassi Tilander, Jussi Markkanen, Ken Chapman ja Mika Hjorth. Heistä Antti, Jussi ja Mika ovat Keimolan pelaajia kun taas Lassi ja Ken pitävät kotikenttänään Talia.

Match play Sunningdale-säännöllä

Nordic Hickory Match pelattiin reikäpelinä hieman tavallisuudesta poikkeavin säännöin. Käytössä oli ns. Sunningdale-sääntö ja pelit pelattiin "holes up". Sunningdale-sääntö tarkoittaa sitä, että jos jossakin vaiheessa kierrosta toinen pelaajista on kaksi reikää häviöllä, hän saa seuraavalla väyl'llä yhden lyönnin tasoituksen vastustajaltaan Näin taattiin että ottelut pysyivät tasaisina loppuun asti.

Kuvassa vasemmalta: Antti Paatola, Jussi Markkanen, Mika Hjorth, Michael Edin, Leif Johansson, Lassi Tilander, Bert-Olof Pettersson, Patric Anderson, Pehr Thermaenius, Ken Chapman.

Otteluparit arvottiin lukuun ottamatta joukkueiden kapteeneita, jotka asetettiin luonnollisesti vastakkain. Kumpikin kapteeni asetti pelaajansa haluamaansa järjestykseen ja näin syntyi mielenkiintoisa otteluparej a. Etukäteen ajatellen suomalaiset olivat selvästi altavastaajia. Ruotsalaisilla pelaajilla oli jonkin verran paremmat tasoitukset ja heillä on huomattavasti pidempi kokemus hikkorigolfista.

Muutenhan ottelut pelattiin ilman tasoituksia. Holes up puolestaan merkitsee sitä, että ottelut pelattiin loppuun asti ja kaikki voitetut väylät laskettiin. Pelimuoto takaa, että lopputulokset ratkaistaan aina viimeisellä viheriöllä. Vastaava pelimuoto on käytössä useimmissa hikkoriotteluissa Britanniassa kun hikkoripelaajat pelaavat otteluita klubijoukkueita vastaan.

Tasaisia otteluita

Ensimmäisenä starttasivat Suomen Golfhistoriallisen Seuran puheenjohtaja Lassi Tilander ja hänen ruotsalainen vastustajansa Bert-Olof Pettersson. Ottelu alkoi Lassin lievällä hallinnalla ja ennen pitkää ruotsalainen pääsi käyttämään ensimmäistä kertaa Sunningdale-tasoitusta. Se käänsikin pelin ja pikku hiljaa Bert-Olof siirtyi johtoon. 16. tiille saavuttaessa Lassi oli 2 down ja sai vuorostaan tasoituslyönnin. Tätä Lassi ei jättänyt käyttämättä vaan voitti seuraavan väylän. Vauhtiin päästyään Lassi voitti myös seuraavan ja viimeiselle 18. tiille siirryttiin tasatilanteessa. Lassin hyvä vire jatkui ja niin hän vei tämänkin väylän ja samalla koko ottelun 1 up. Suomi siirtyi johtoon.

Ruotsalaiset vieraamme valmiina SM-kisaan, mukana kuvassa myös Laura ja Risto Lehtinen.

Toisena parina starttasivat Jussi Markkanen ja Michael Edin. Myös tässä ottelussa johto vaihteli useampaan kertaan. Alkuväylillä Michael hallitsi ja Jussi joutui ensimmäisenä tukeutumaan tasoitussääntöön. Se auttoi ja ennen pitkää Jussi siirtyi johtoon ja oli Michaelin vuoro saada tasoitusta parikin eri kertaa. 18. tiille saavuttiin Jussin johtaessa 1 up ja edessä oli haastava lopetusreikä. Jussi pelasi aggressiivisesti ja päätyi toisella lyönnillään griinibunkkeriin. Michael väisteli bunkkerit taidolla ja onnistui tasoittamaan pelin. Suomi johti edelleen koko ottelua 1 up. Kolmantena parina starttasivat joukkueiden kapteenit, Pehr Thermaenius ja Antti Paatola. Myös tämä ottelu eteni tasaisesti. Kahden pelialueelta ulos suuntautuneen Antin lyönnin seurauksena seitsemännen väylän jälkeen Pehr siirtyi kuitenkin jo 2 up. Antti hyödynsi välittömästi saamansa edun ja kavensi seuraavalla. Myös seuraava meni Antille ja puolivälissä ottelu oli tasoissa.

Sitten voitettiin vuorotellen, Pehr 1 up, Antti tasoitti ja jälleen Pehr 1 up. Väylällä 13, joka on lyhyt par-5, Antti onnistui chippaamaan birdien ja tasoittamaan pelin jälleen. Seuraavalla jatkui Antin hyvä ote ja pitkä par-putti vei suomalaisen ensimmäistä kertaa johtoon. Seuraavat väylät tasattiin yhdellä bogilla ja kahdella parilla joten viimeisellä tiillä oltiin edelleen tilanteessa 1 up Suomelle. Tasaisten avausten jälkeen Pehr löi lähestymisensä vaikealle griinille hienosti alle kolmen metrin päähän lipusta. Antti vastasi päätyen toisellaan noin viiden metrin päähän. Antin putti livahti hieman ohi päätyen kuitenkin niin lähelle, että sen Pehr antoi. Pehrin putti meni kupin reunaa nuollen alamäkeen metrin pitkäksi ja epäonnekseen hän pisti vielä paluuputinkin ohitse. Antti voitti kahdella ja Suomi siirtyi tilanteeseen 3 up.

Kuva: Tor Spilk

SM-kisan tunelmaa, Ken Chapman puttaa.

Kuva: Tor Spiik

Ruotsin joukkueen kapteeni Pehr Thermaeniuksen tyylinäyte.

Seuraavina vuorossa olivat Suomen Ken Chapman ja Ruotsin Patrick Andersson. Patrick pitkälyöntisenä hankkiutui johtoon väylillä mutta Ken tarkkana lähipelaajana tuli rinnalle aina griineillä. Niinpä peli oli tasainen kaiken aikaa ja päättyi tasan. Suomi ole edelleen 3 up. Viimeisessä parissa pelasivat Mika Hjorth ja Leif Johansson. Mika on Suomen parhaita hikkoripelaajia ja Leif kuuluu Ruotsin parhaimmistoon veteraanisarjassa.

Viikko sitten pelatuissa Ruotsin mestaruuskisoissa hän tuli toiseksi sarjassaan tuloksellaan 82. Luvassa oli siis tasainen ottelu.

Toisin kuitenkin kävi. Mika otti ohjat alusta lähtien. Pian oltiin tilanteessa, että Mika oli 2 up ja Sunningdale antoi Leifille tasoituslyönnin. Leif osasi hyödyntää mahdollisuutensa ja peli vaihteli jatkuvasti Mikan 1 up ja 2 up tilanteiden välillä. Viimeisen väylän Mika voitti huolimatta tasoituksesta ja näin päädyttiin Mikan voittoon 3 up. Suomi oli voittanut ensimmäisen ottelun kuuden reiän erolla rakkaaseen vastustajaansa ja kiertopalkinto jäi Suomen Golfhistoriallisen Seuran haltuun.

Ruotsalaiset vieraat palkitsivat Ken Chapmanin mieleenpainuvista muistelmista.

SM-kisa huipensi viikonlopun
Viikonlopun ja koko hikkorikauden ehdoton kohokohta oli hikkorigolfin SM-kisa joka pelattiin seuraavana päivänä. Kisa pelattiin luonnollisesti tasoituksettomana lyöntipelinä. Samalla pelattiin tasoituksilla Finnish Hickory Open -tittelistä. Mukana olivat edellisen päivän tappiosta sisuuntuneet ruotsalaiset ja tietysti edellisen vuoden mestarit puolustamassa mestaruuksiaan. Lisäksi mukaan oli saatu joukko Harjattulan omia hyviä pelaajia Harjattula GCC:n toimitusjohtaja Juha Laukkasen johdolla.

Naisten sarjassa oli mukana neljä pelaajaa ja suosikin paineita kantoi edellisen vuoden voittaja, Pickalan Kaisu Sjöblom. Kaisu kesti paineet ja otti voiton yhden lyönnin erolla Vuosaaren Tea Sahlbergiin. Tulostaso edellisestä vuodesta on parantunut huomattavasti. Kun viime vuonna voittotulos oli 124 oli se nyt 108, parannusta lähes yksi lyönti reikää kohden.

Miesten sarjaan osallistui yhteensä 24 pelaajaa. Miesten puolustava mestari Mika Hjorth sai vastaansa kokeneiden ruotsalaispelaajien lisäksi tasokkaan joukon aloittelevia hikkoripelaajia Turun seudulta. Suurimpana haastajana pidettiin kotikentällään pelaavaa Mikko Laihosta jonka tasoitus on niinkin hyvä kuin +2. Kamppailu voitosta käytiinkin näiden kahden välillä. Mikan epäonninen seikkailu bunkkerissa viimeisellä väylällä toi yhden lyönnin voiton Mikko Laihoselle tuloksin 78 ja 79. Seuraavina tuloksessa 83 olivat Mika Mäki Harjattulasta, paras ruotsalainen Bert-Olof Petterson ja Harjattulan Petteri Lehtonen. Kaikki osallistuneet ruotsalaiset olivat kymmenen ensimmäisen joukossa.

Miesten Suomen Mestari Mikko Laihonen, palkintoa ojentamassa Antti Paatola ja Mika Hjorth.

Naisten Suomen Mestari Kaisu Sjöblom.

Tulostaso myös miesten kisassa nousi selvästi. Viime vuoden voittotulos olisi riittänyt vasta kuudenteen sijaan. 16 suomalaista pelaajaa pelasi tänä vuonna alle sadan tuloksen, viime vuonna siihen pystyi ainoastaan neljä pelaajaa.

Neljättä kertaa pelattu Finnish Hickory Open sai jo neljännen voittajansa. Tasoituksin pelatun kilpailun voitti tänä vuonna Nakkila Golfia edustava Kim Hietamäki tuloksella 77. Hänelle jäi kaksi lyöntiä Mika Hjorth jolle puolestaan lyönnin jäi Jussi Markkanen. Seuraavat, voittoa puolustanut Antti Paatola ja kolme ruotsalaispelaajaa, jäivät jälleen yhden lyönnin Markkasesta joten kisa oli hyvin tasainen. Myös tasoituskisassa tulostaso on parantunut viime vuodesta merkittävästi.

Kisaviikonloppu Harjattulassa oli erittäin onnistunut niin sään, kilpailujärjestelyjen kuin muidenkin järjestelyjen osalta. Kenttä hieman kärsi kuivuudesta mutta sehän sopii oikein hyvin hikkorigolfiin. Kisan jälkeen järjestetyllä juhlapäivällisellä oli palkintojenjaon lisäksi puheita ja esityksiä golfin historiasta niin Turun seudulla kuin laajemminkin.

Kilpailun ohella mieleenpainuvaa viikonlopussa oli yhteinen illanvietto ruotsalaisten ja suomalaisten pelaajien kesken. Maaottelun palkintojenjako suoritettiin illanvieton yhteydessä. Sykähdyttävä hetki oli, kun ruotsalaiset palkintojenjaossa tunnustivat suomalaisten hikkoripelaajien yllättävän paremmuuden polvistumalla voittajien eteen. Toinen sykähdyttäjä oli Jussi Markkanen soittamalla Maamme-laulun huuliharpullaan.

Vuosikokousgolf

Kolmas Golfhistoriallisen seuran järjestämä hikkoritapahtuma oli vuosikokouksen yhteydessä pelattu hikkoripelaajien vuosikokousgolf. Kokous pidettiin toukokuun puolivälissä Sarfvikin hienolla klubilla. Kokoukseen osallistui 14 jäsentä ja heistä kymmenen osallistui peliin. Vuosikokousgolfista on tulossa puolivirallinen hikkorikauden avaus Suomessa.

Vuosikokousgolfin scr-sarjan voitti totutusti Mika Hjorth tällä kertaa tuloksella 78 ennen Ken Chapmania ja Jussi Markkasta. Hcp-sarjan voitti Ken Chapman. Kenin lyöntipelitulos 83 on mainitsemisen arvoinen koska hän oli pelatessaan 80-vuotias ja näin hän pelasi lähes ikänsä, upea saavutus.

Muut hikkoritapahtumat Suomessa

Suomen Golfhistoriallisen Seuran lisäksi hikkoritapahtumia järjestävät eri golfklubit omille jäsenilleen ja Golfantiikki kaikille hikkorigolfista kiinnostuneille järjestämällä Finnish Hickory Tourin. Vuonna 2008 Touria pelattiin kuudella kentällä. Tourin voittajia olivat muissakin hikkorikisoissa pärjänneet Mika Hjorth lyöntipelisarjassa ja Antti Paatola tasoitussarjassa.

Hikkorigolf on kasvattanut kiinnostustaan koko sen ajan kun sitä Suomessa on harrastettu. Tapahtumien määrä kasvaa kaiken aikaa ja osallistujien määrä tapahtumissa on kasvussa sekin. Omilla mailoilla hikkorigolfia pelaa joko joskus tai säännöllisesti jo noin 50 suomalaista golfaria. Lisäksi erilaisissa yritys- ja klubitapahtumissa peliä kokeili pitkälti toistatuhatta golfaria.

Vanhat autot lisäävät hikkoritapahtumien tunnelmaa.

Finnish Hickory Tour

golfelämyksiä hyvässä seurassa

Finnish Hickory Tourin neljäs kausi on entistä täysipainoisempi. Luvassa on hienoja golfelämyksiä hyvässä seurassa korkeatasoisilla kentillä. Kaikki golfin perinteistä kiinnostuneet golfarit ovat tervetulleita mukaan. Vuokramailat saat paikan päältä, samoin opastusta hikkorigolfiin.

Kauden 2009 ohjelma:
Keimola Hickory Open, 24.5.2009, Keimola Golf, Vantaa
Kytäjä Hickory Open, 28.6.2009, Kytäjä Golf, Hyvinkää
Harjattula Hickory Open, 16.7.2009, Harjattula G&CC, Turku
Kahilanniemi Hickory Open, 25.7.2009, Viipurin Golf, Lappeenranta
Vuosaari Hickory Open, 16.8.2009, Vuosaari Golf, Helsinki
Vanajanlinna Hickory Final, 12.9.2009, Linna Golf, Hämeenlinna

Tapahtumat järjestää **Golfantiikki**.

Yhteistyössä:

Software everywhere evolvit

Vanajan Linna Hotel & Restaurant

Villimaa GOLF www.villimaa.fi PRO GOLF MAGAZINE

Golfantiikista myös:

maa yritys- ja klubitapahtumiin
- hikkorigolfiin soveltuvien anti
- antiikkimailoja lahjaksi, palkinnoksi tai kodin sisustukseen

Golfantiikki
Kylväjäntie 7, 01840 Klaukkala
tel 0400 458 520, www.golfantiikki.fi

Monenenlaista keräilyä

Teksti: Mika Hjorth

Talvi on golfmatkojen aikaa. Silloin voi hyvällä tuurilla myös tehdä uusia löytöjä tutuissakin kohteissa. Näin kävi minulle, meille monelle tutulla Costa Del Solilla, Fuengirolan kaupungissa. Törmäsin golfkeräilijää houkuttavaan ravintolaan nimeltä Casa Roberto. Kyseistä ravintolaa on jo kolmenkymmenen vuoden ajan pitänyt belgialainen herrasmies Roberto Lansoght.

Palvelu oli ripeää, ruoka oli hyvää ja annokset nääntyneille golfareille erityisen sopivia. Mielenkiintoni kuitenkin kohdistui katosta roikkuviin yli 5000 golfmailaan ja lukuisiin muihin mielenkiintoisiin golfesineisiin. Joukossa on varmasti liuta harvinaisuuksia ja myös lukuisia hikkorimailoja.

Roberton kokoelmasta tekee erityisen hienon se, että se on muodostunut asiakkaiden vuosien varrella mukanaan tuomista ja lähettämistä mailoista, tauluista, bägeistä, palloista jne.

Kokoelma antaa hyvän kuvan välineiden kehityksestä 50-luvulta eteenpäin. Tällainen vannoutunut golfkeräilijä tosin ei heti ensimmäisellä kerralla pystynyt sisäistämään ihan kaikkea, joten paikka tuli hyvin tutuksi matkan aikana.

Roberto ja hänen kokoelmansa on myös rekisteröity Guinessin ennätyskirjaan vuonna 1992, jolloin mailat on laskettu. Sen jälkeen Roberto ei ole pitänyt tarkkaa kirjaa mailojen määrästä, mutta hänen varovainen arvionsa on yli 5000 kpl. Mikä hienointa uusille mailoille on vielä tilaa! Voimme vain toivoa, että Roberton kokoelma pysyy kasassa. Se antaa varmasti puheenaiheita moneen jälkipeliin.
Lisää kuvia www.casa-roberto.com

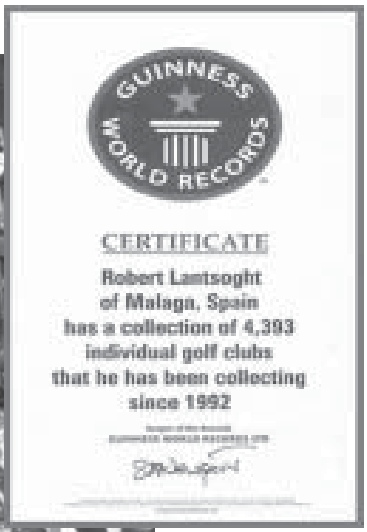

SGHS ry keräilytoimikunta peräänkuuluttaa edelleen lisää keräilystä kiinnostuneita ihmisiä, ottakaa rohkeasti yhteyttä. mika.hjorth@hjorth.fi

KYTÄJÄ GOLF

www.kytajagolf.fi

Vuonna 2009 pyöreitä vuosia täyttävät klubit

Pyöreitä vuosia täyttävät ainakin seuraavat suomalaiset golfklubit vuoden 2009 aikana. SGHS ry onnittelee alla olevia golfklubeja.

70 vuotta

Porin Golfkerho

50 vuotta

Aulangon Golfklubi
Lahden Golf

45 vuotta

Kymen Golf
Oulun Golfkerho

40 vuotta

Vaasan Golf

25 vuotta

Hangon Golf
Rauma Golf
Sarfvik Golfklubi

20 vuotta

Anola Golf Club
Golf Talma
Harjattula Golf & Country Club
Hiekkaharju Golf
Himos Golf
Hyvinkään Golf
Ikaalisten Golf
Kankaisten Golf
Konnusgolf
Laukaan Peurunkagolf
Ruka Golf
Seagolf Rönnes
St. Laurence Golf
Yyteri Golf
Ähtärin Golf

Joko sinä saat vakuutusyhtiöstäsi viiden tähden laskuja?

Kodin ja perheen vakuutukset

On mukava saada lasku, jota ei tarvitsekaan maksaa. Yhä useammat asiakkaamme maksavat esimerkiksi kotivakuutuksensa pankkiasioinnistaan saamillaan OP-bonuksilla. Sitä kutsutaan keskittäjän eduksi. Tule käymään tai tutustu osoitteessa **op.fi/bonus**.

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

Pohjola

Porin golfkerhon historiaa

Tänä vuonna 70-vuotisjuhlia viettävä Porin Golfkerho isännöi Hikkorigolfin SM-kilpailuja elokuun 8. päivä. Samalla kun toivotamme kaikki hikkoreihin hurahtaneet tervetulleiksi Poriin ja Kalaforniaan, kerromme muutamalla rivillä kerhomme historiasta.

Golfin pelaaminen alkoi Porissa vuonna 1938, kun Risto Roslander ja Onni Honkasalo ja A.V. Honkasalo alkoivat pelata koivunjuurakoista, laudankappaleista tai katajista veistetyillä mailoilla ja kivi tai puinen pallo pelivälineenä Lyttylän pelloilla. Peli oli silloin “itse keksitty”.

Seuraavana vuonna harrastusta jatkettiin Paarnoorissa lehmien laidunmaalla Kaarluodossa, jonne perustettiin 10-reikäinen kenttä. Mailat olivat katajaisia ja pallona oli nahkapäällysteinen pesäpallo.

Tuolloin järjestettiin myös ensimmäiset kilpailut. Turun Kultasepän lahjoittaman Golf-Maljan (nykyinen Jungen Malja) voitti 1939 omakseen Risto Roslander 1004 pisteellä. Kilpailuun kuului peräti kolme 90 reiän pelipäivää. Samana vuonna järjestetyn ensimmäisen seuran mestaruuskilpailun voitti puolestaan A.V. Honkasalo. Toiminta oli niin vilkasta, että päätös perustaa seura oikein virallisesti kypsyi elokuussa ja Porin Golfikerhon perustava kokous pidettiin 25.8.1939 ravintola Kulta-Ankkurissa. Kerhoa oli perustamassa 7 henkilöä ja ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin lennätinvirkamies Alvar Vuorilehto.

Talvisodan jälkeen kesällä 1940 toiminta jatkui ja Kaarluodon kenttää Paarnoorissa kunnostettiin muuttaen se 9-reikäisiksi radaksi, jolla

Kaarluodon kentällä Onni Honkasalo, Juho Tuuras, Risto Roslander, Armas Honkasalo, Taisto Stenberg ja Alvar Vuorilehto.

Kuvassa Lentokentällä pelatun 20-vuotisjuhlakilpailun (1959) pelaajia ihmettelemässä tuloksia.

Teksti: Ville Tuovinen

oli pituutta 1230 metriä. Samana kesänä hyväksyttiin kerhoon uusi jäsen: Erkki Lehto.

Kaarluodossa pelattiin vielä sotien jälkeenkin ja myös Juhani Örmä sai siellä ensi kosketuksensa peliin. Viimeiset kierrokset pelattiin Kaarluodon karheikoissa 1953, jonka jälkeen kerho löysi uuden pelipaikan lentokentän kiitoratojen tuntumasta.

Lentokentällä pidettiin avajaiskilpailut elokuussa 1954 ja kenttä oli 9-reikäinen. Kentän bogey oli 36. 50-luvulla aloitettiin myös seuraottelujen pelaaminen. 1953 pelattiin ensimmäinen seuraottelu Helsingissä ja 1956 pelattiin Lappeenrannassa Viipuri Golfia vastaan. Ensimmäinen Porissa pelattu seuraottelu oli Lentokentällä 1958 Kokkolalaisia vastaan.

50-luvulla syntyi Porissa myös ajatus Golfliiton perustamisesta. 1952 tehtiin asiasta aloite kirjeitse Helsingin Golfklubille. Vastausta ei saatu, mutta aloite uusittiin seuraavana vuonna, jolloin asiaan jo reagoitiin. Lopulta 1957 perustettiin Suomen Golfliitto PGK:n , Helsingin Golfklubin, Kokkola Golfin ja Viipuri Golfin toimesta. Porista oli kokouksessa mukana Juhani Örmä ja Erkki Lehto.

1963 tapahtui suuri muutos, kun PGK sai uuden kentän urheilukeskuksen alueella. Lokakuun 6. pidettiin avajaiskilpailut seremonioineen. Talkoohengen voimin perustettu kenttä kesti vertailun sen aikaisten kenttien kesken ja Porilainen golfkulttuuri nousi näin uudelle tasolle. 1982 alkoi Reijo Läntisen puheenjohtajakausi. 1983 Urheilukeskuksessa pelattiin ensimmäinen Business Golf Open.

Urheilukeskuksessa Golfia pelattiin runsas 20 vuotta. 80-luvuna alussa kaupunki tarvitsi golfkentän alueen muihin tarkoituksiin ja PGK:lle osoitettiin uusi paikka Hanhiluodon Kalaforniasta. Rakennustyöt käynnistettiin Kalaforniassa välittömästi ja kaikeksi onneksi kaupunki oli taloudellisesti auttamassa rakennustöissä.

Ensimmäiset kisat Kalaforniassa pelattiin jo 1985. Virallinen 9-reiän avaus oli 14.8.1987, jolloin kaupunginjohtaja Martti Sinisalmi löi avauslyönnin pro Pekka Mäkelän ohjeistuksella. 9-reikäisen kentän par oli 36 ja pääsuunnittelijana oli arkkitehti Reijo Louhimo, joka on kuvassa toisen Kalafornian rakentamiseen voimakkaasti vaikuttaneen hahmon Erkki Lehdon kanssa.

1992 Kalafornia laajeni 18-reikäiseksi ja par-luku oli 72. Samana vuonna kerho osti Turun satamassa sijaitsevan turhaksi käyneen terminaalirakennuksen Rauma Oy:ltä. Rakennus siirrettiin meriteitse Poriin ja palvelee pelaajia nykyisin klubirakennuksena. Vuonna 2000 valmistui klubitalon taakse erillinen pukuhuonerakennus saunoineen.

Juhani Örmä nousi 50-luvulla kotimaisen golfin terävimpään kärkeen nousten maajoukkuesseen. Örmä edusti Suomea mm. 1963 Falsterbon EM-kilpailuissa. “Junke” kuvassa kilpailujen tukoksinassa.

Vuosituhannen vaihteessa golfbuumin voimistuessa päätettiin vielä ryhtyä laajentamaan kenttää ja laajennustyöt saatiin päätökseen 2005 ja kenttä avattiin nykyisessä muodossaan 27-reikäisenä 2006 kauden käynnistyessä. Eri ysit on nimetty Suistoksi (par 36), Joeksi (par 35) ja Lintupuistoksi (par 35). Kentällä pelattava yhdistelmä vaihtelee ja aina on tarjolla myös 9-reikäinen kenttä. Kokonaisuus on Reijo Louhimon käsialaa. Hikkorigolfia pelataan elokuussa yhdistelmällä Lintupuisto ja Joki.

Tervetuloa Poriin!

Ville Tuovinen
toiminnanjohtaja
Porin Golfkerho

Porin Golfkerho 1939-2009

Kuvassa saapuu uusi klubitalo Turun satamasta Kalaforniaan 1992.

Kuvassa nykyinen viheriö 18 eli vanha 7 ja alkuperäinen 9 (kuvassa Lehto ja Louhimo 1983).

Hikkoritapahtumia kaudella 2009

Toukokuu

15. Vuosikokousgolf, Hirsala Golf Club, Kirkkonummi
Ohjelmassa SGHS:n vuosikokous, golfkierros ja yhteinen päivällinen. Golfia voi pelata joko nykymailoilla tai hikkorimailoilla, oman valinnan mukaan. Vain SGHS:n jäsenille

24. Keimola Hickory Open, Keimola Golf, Vantaa
Finnish Hickory Tourin avaustapahtuma. Kaikille avoin hikkoritapahtuma jossa kisataan tapahtuman ja koko Tourin voitosta.

Kesäkuu

6. Nordic Hickory Match, Bro Bålsta GC, Ruotsi
SGHS:n joukkue matkustaa Ruotsiin puolustamaan viimevuotista voittoa hikkorimaaottelussa Ruotsia vastaan. Jos matka kiinnostaa, ilmoittaudu Antti Paatolalle antti.paatola@golfantiikki.fi. Vain SGHS:n jäsenille.

7. Bro Bålsta Hickory Open, Bro Bålsta GC, Ruotsi
Maajoukkueemme osallistuu tähän suureen ruotsalaiseen hikkorikisaan.

28. Kytäjä Hickory Open, Kytäjä Golf, Hyvinkää
Toinen Finnish Hickory Tourin tapahtuma. Kaikille avoin hikkoritapahtuma jossa kisataan tapahtuman ja koko Tourin voitosta.

Heinäkuu

16. Harjattula Hickory Open, Harjattula GCC, Turku
Kolmas tapahtuma Finnish Hickory Tourilla. Kaikille avoin hikkoritapahtuma jossa kisataan tapahtuman ja koko Tourin voitosta.

25. Kahilanniemi Hickory Open, Viipurin Golf, Lappeenranta
Finnish Hickory Tourin kauden neljäs tapahtuma. Kaikille avoin hikkoritapahtuma jossa kisataan tapahtuman ja koko Tourin voitosta.

30.- Hickory Grail, Falsterbo Golf Club, Ruotsi
31. Hikkoriottelu USA:n ja Euroopan joukkueiden välillä. Euroopan joukkueessa mukana myös kaksi suomalaista hikkorigolffaria.

Elokuu

1. Svenska Hickorymästerskapet, Falsterbo Golf Club, Ruotsi
SGHS lähtee pienellä joukkueella mukaan pelaamaan Ruotsin mestaruuksista.

7.-8. Open Finnish Hickory Championship, Porin Golfkerho, Kalafornia, Pori
Suomen hikkorimestaruudet ratkotaan Kalafornian kentällä. Kisan järjestää SGHS yhdessä 70-vuotisjuhliaan viettävän Porin Golfkerhon kanssa. Kisa on avoin kaikille. Pelattavat sarjat:
- Miesten SM, lyöntipeli scr
- Naisten SM lyöntipeli, scr
- Finnish Hickory Open, tasoituksellinen lyöntipeli kaikille

16. Vuosaari Hickory Open, Vuosaari Golf, Helsinki
Finnish Hickory Tourin viides tapahtuma. Kaikille avoin hikkoritapahtuma jossa kisataan tapahtuman ja koko Tourin voitosta.

Syyskuu

12. Vanajanlinna Hickory Final, Linna Golf, Hämeenlinna
Finnish Hickory Tourin päättävä finaali. Finaalissa on jaossa tuplapisteet joten vasta täällä ratkaistaan koko Tourin voitto. Kaikille avoin hikkoritapahtuma jossa kisataan tapahtuman ja koko Tourin voitosta.

Golf historiaa pitkin ja poikin, Sveitsi

Teksti: Tapio Pekkola

Suomen Yleisradiosta saattoi ennen kuunnella erinomaisia puheohjelmia. Ne höystettiin tarvittavalla määrällä faktaa ja ne olivat yleissivistäviä tarinoita joita maallikkokin ymmärsi.

Itse hakeuduin radion ääreen erityisesti silloin kuin sieltä tuli torstaisin Pekka Gronovin toimittama “Bluesin Maailmasta”. Sen jälkeen olikin usein Maamme-laulun aika päättää päivän lähetys. Tiistai-iltaisin oli vuorossa ulkomaan toimituksen “Maailman politiikan arkipäivää” heti Päivän peilin jälkeen. Erityisesti odotin Jaakko Himasen raportteja New Yorkista, Pasi Rutasen Washingtonista, Knud Mölleriä Pariisista ja sokerina pohjalla “Täällä Erkki Toivanen, Lontoo”. Sittemmin Toivasen iltakävelyt ensin Lontoossa ja sitten muualla Euroopan metropoleissa ja kulttuurikehdoissa ovat hyvässä muistissa vieläkin. Ja sitten vielä lempiohjelmani Kai R lehtosen toimittama “Historiaa pitkin ja poikin”. Sävähdyttäviä tarinoita maailman historiasta.
Harmi ettei kukaan liene tehnyt vastaavaa urheilun saralta, puhumattakaan golfista.

Antiikkia antiikkia

Edellä mainituissa ohjelmissa mentiin tarpeeksi syvälle asiaan kuitenkaan juuttumatta lillukan varsiin. Viime syksynä löysin Sveitsin Golf liiton 100-vuotis historiikin, 100 vuotta Golfia Sveitsissä, kronikkaa ja kuvia. Kirja oli myynnissä vanhassa fransiskaani-luostarissa toimivan palvelukeskuksen joulumyyjäisissä. Hista oli huima 1 Sveitsin frangia eli noin 0,66 euroa.

Antiikista ja vanhoista tavaroista kiinnostuneelle Sveitsi on aarreaitta, tosin hikkoriharrastajiin en vielä ole törmännyt. Sotia ei ole käyty aikoihin joten ullakot ja kodit pursuavat vanhaa tavaraa, jotka päätyvät huutokauppoihin ja kirpputoreille, kun omaiset eivät voi niitä enää tallentaa. Kirpputoreilta ja antiikkimessuilta löytyy mm. vanhaa suomalaista taidelasia ns löytökoreista. Aallon , Wirkkalan ja Sarpanevan tuotanto tunnetaan, mutta Franckiniin, Nymanin ja Tynellin kauniit työt päätyvät usein halpahyllyihin.

Sveitsin ensimmäinen golfkenttä avattiin 1.8.1891 St Moritzissa, Hotelli Engadiner Kulmin puistossa.

Teksti: Tapio Pekkola

Manner-Euroopan pioneeri
Luettuani Sveitsin Liiton 100-vuotis historiikin mieleeni tuli kirjoittaa Sveitsin Golfin alkuvaiheista. Se poikkeaa muiden eurooppalaisten maiden golfin syntyhistoriasta.

Sveitsin ensimmäinen golfkenttä avattiin elokuun ensimmäisenä päivänä 1891 Hotel Engadiner Kulmin puistoon. Kulm kuten niin monet muutkin tuon ajan kentät toimivat muun liiketoiminnan yhteydessä. Seuratoiminta lienee ollut vähäisempää. Sveitsin Golf Liitto, Association Suisse Golf (ASG) perustettiin 1902 Luzernin Golf Klubin suojissa. Mukana perustajajäsenissä oli myös brittiläinen moni-urheilija Sir Arthur Henry Crosfield. Kolme muutta koollekutsujaa olivat eversti Woodward ja Alfred Hoffman Zurichista sekä liiton ensimmäinen puheenjohtaja Hans Pfyffer von Altishofen.

Vuonna 1902 Sveitsin Golf Liittoon kuuluivat seuraavat kentät tai klubit, Kulm (perustettu 1891), Engadin (1893), Montreaux (1900) ja Luzern (1902). Perustavan kokouksen jälkeen samaisena vuonna liittoon liittyivät vielä Genfin, Malojan ja Thunin Golf seurat / kentät. Eli kaikkiaan seitsemän yhteisöä oli tuolloin mukana.

Esikuvaa Sveitsin liitolle haettiin Isosta Britanniasta ja Irlannista. Irlannin liitto oli perustettu vuonna 1891 ja Walesin 1895. USPGA syntyi 1894, ja Australian liitto 1898. Merkittävänä “päänavaajana” oli myös Golfin sääntökomitea perustaminen vuonna 1897 Royal and Ancient Golf Clubin suojiin St. Andrewsiin.

Sveitsin jälkeen seuraavat vanhan mantereen kansalliset golfliitot syntyivät Saksaan 1907, Belgiaan ja Ranskaan 1912 ja Hollantiin 1914. Eli Sveitsin liiton perustaminen 1902 oli pioneerityö, ensimmäisenä Manner-Euroopassa.

Golfbuumi jatkui Sveitsissä. Seuraavina vuosina liitton liityi useita klubeja. Liiton sääntöjen mukaan jokainen klubi saa liittoon varapuheenjohtajan. Vuonna 1910 liitossa oli 14 varapuheenjohtajaa ja samaisena vuonna tehtiin päätös että sihteeristö siirretään pysyvästi Grand Hotel Luzerniin. Automaattisesta varapuheenjohtaja säännöstä luovuttiin vuonna 1911 ja varapuheenjohtajien määrä rajoitettiin 28:aan.

Vuonna 1910 ASG:n yleiskokous päätti laajentumisesta rajojen ulkopuolelle, eritysesti Sveitsin lähinaapureihin. Mm. Italian rajalle oli syntynyt uusia klubeja kuten Golf Club Menaggio e Cadenabbia v. 1907 (Como-järven rannalla) sekä hieman kauemmaskin Roomaan saatiin golfklubi jo vuonna 1901. Ranskan rajalle syntyi Golf Club Villa d’Este (1907).

Organisaatiomuutoksen jälkeen naapurimaiden ja erityisesti lähialueiden klubit saattoivat kuulua uuteen kattojärjestöön Swiss & Central European Golf Associationiin (SCEGA) ja sitä kautta kuulua ASG:n toimintaan täysivaltaisina jäseninä. Vuonna 1911 pitkän keskustelun jälkeen päädyttiin siihen, etteivät muiden maiden (SCEGA) amatöörit saaneet osallistua Sveitsin amatöörimestaruuskilpailuihin. Tämän jälkeen SCEGA ei ollut pitkäikäinen, Vuonna 1913 palattiin jälleen ASG:n nimen käyttöön. Samaan aikaan myös naapurimaiden kansalliset järjestöt syntyivät.

Välinekehitys avainsana jo tuolloin
Sveitsiläiset ovat ihmetelleet, miksi Sveitsin Golfliitto perustettiin juuri tähän aikaan, mutta samaan hengenvetoon he ovat erittäin ylpeitä tuosta eurooppalaisesta pioneerityöstä ja kaukonäköisyydestä.

1900 luvun taitteessa golf ei ollut kaikkien kansalaisten saavutettavissa, myöskään Sveitsissä. Lajia oli vaikea harrastaa vaikeiden välineiden takia ja lisäksi golf oli kallista Sveitsinkin mittapuun mukaan. Sveitsin Golfliiton 100 v historiassa todetaan, että vuosisadan vaihteessa välineet, erityisesti pallot tulivat paremmiksi ja lentolinja hallittavammaksi. Uudet tuotteet olivat edullisempia tuotantotekniikan kehityttyä verratuina vanhoihin lähes 100 % käsin tehtyihin tuotteisiin. Lisäksi puisten tii-tikkujen markkinoille tulo ja lisääntyvä matkailu saivat aikaan ensimmäisen golfbuumin Sveitsissä. Kirjoittaja mainitsee vielä lehden syyn golfin yleistymiseen Sveitsissä. Se on motorisoitunut ruohon leikkaus. Kentän hoito tuli sujuvammaksi vähemmän työvoimaa vaaativaksi. Yllämainitut muutokset helpottivat ja madaltivat aitaa golfiin aloittamiseen. Golfkenttien määrä kasvoi.

Sveitsi oli ja on edelleen suhteellisen pieni maa ja seitsemän klubin olemassaolo jo 1900 luvun alussa herättää kysymyksen, mistä moinen. Ensinnäkin tuon ajan seurojen jäsenrakenne paljastaa, että ulkomaalaissiirtokunnan osuus Sveitsin golfin synnyssä oli merkittävä. Tosin useat erityisesti ulkomaalaiset jäsenet olivat jäseniä useissa klubeissa, eikä ainoastaan Sveitsissä. Mukaan mahtui erityisesti brittiaatelisia, diplomaatteja, jopa parlamentin jäseniä ja liike-elämässä menestyneitä.

Valitettavasti tuon ajan seurojen tarkempi tarkastelu on vaikeaa, sillä alkuperäistietoa ja dokumentteja on niukasti. Kyseisen kirjan lähdeluettelosta ilmenee, että kirjoittajan käytössä olevasta aineistosta vanhin on Engadinerin Golfesite vuodelta 1908 ja sitten seuravat lähteet ovatkin ASG:n vuosikirjoja vuosilta 1925 ja 1931. Tärkein lähdeaineisto lienee ollut seurojen historiikit. Toisaalta voi hyvin ymmärtää myös sen, että hotelliyhtiön tehtävä ei ole kirjata golfhistoriaa. Sveitsissä on todennäköisesti sama tilanne kuin Suomessa. Golfseurojen alkuvaiheita ei ole kirjattu perusteellisesti muistiin tai sitten aineisto on kadonnut henkilöiden myötä?

Toinen vaikeus joka tulee vastaan on seurojen nimien jäljittäminen. Jotkut on lakkautettu ja toiset saaneet uuden nimen tai perustettu uudelleen. Näissä kohdin ao teoskaan ei ole johdonmukainen.

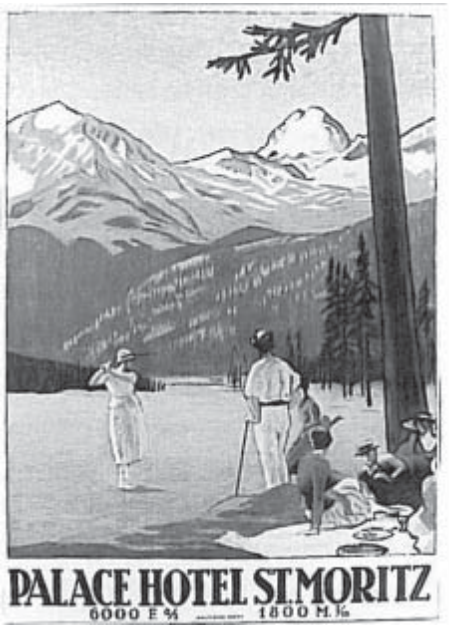

Viehättävä St Moritzin Palace Hotellin Litografia vuodelta 1921

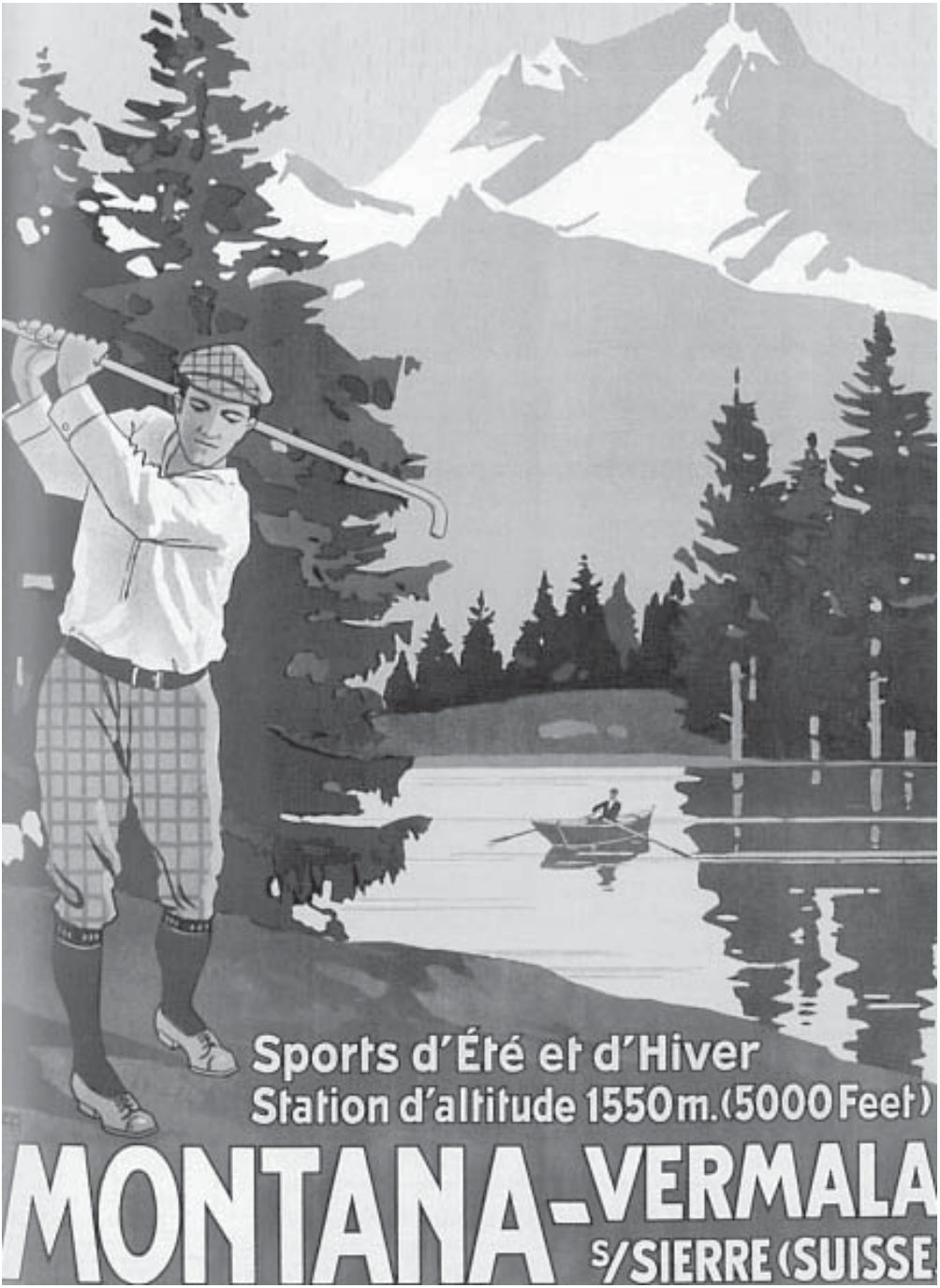

Matkailua Sveistsissä vuoden ympäri. Juliste vuodelta 1910

Matkailun virrassa
Kaikkein suurin Sveitsin golfin liikkeelle paneva voima oli matkailu. Korkea ilmanala yhdistettynä jo tuolloin korkeaan elintasoon houkutti Sveitsiin paljon matkailijoita. Turisteja saapui teollistuneista ja vaurastuneista maista kuten Iso Britannia ja Yhdysvallat. Siellä pelattiin myös golfia jo huomattavasti ennen Manner-Eurooppaa, jollei hollantilaisten goofia lasketa mukaan.

Vuosisadan alussa *Brittein saarilla* oli jo yli 1.000 golfkenttää. Manner-Euroopassa luku oli vähäinen. Ensimmäinen Manner Euroopan Golf klubi syntyi *Ranskaan*, Golfplatz von Pau vuonna 1856. Seuraavat Ranskan klubit olivat Biarritz 1888, Dinard 1890, Cannes Mandelieu 1891, Bordeaux 1900, Deauville 1900 ja Paris La boulie 1901. Muita tunnettuja Manner-Eurooppalaisia klubeja tuohon aikaan olivat olivat *Espanjan* Madridin Golf klubi 1895*, Saksan* ensimmäiset klubit olivat Baden Baden ja Berliner Wannsee vuonna 1895. *Hollantiin* Den Haag 1893 ja Hilversum 1900, *Belgian* Royal Antwerp Golf Club 1898 ja Royal Knokke Golf Club 1899. *Tanskaan* perustettiin Pohjoismaiden ensimmäinen Royal Copenhagen v. 1898 ja *Itävallan* Wien 1901. *Italian* ensimmäinen golfklubi tuli Roomaan 1902.

Turistivirrat Sveitsiin saivat aikaan alppihotellien synnyn. Turistit olivat tuohon aikaan ns vaurasta luokkaa ja monet heistä harrastivat golfia, etenkin britit. Sveitsissä alettiinkin rakentaa golfkenttiä suosittujen turistihotellien yhteyteen. Esimerkkinä mm. Grand Hotel Doldern Zurichin lähellä, jonka 9 reikäinen golfkenttä valmistui vuonna 1904 ja Bad Ragaz vuonna 1909.

Myös tänään suositun alppikeskus Interlakenin golfkenttä perustettiin jo 1800-luvun lopulla. Sveitsin golfliittoon se liittyi 1905. Muita tänä päivänä tunnettuja matkailukeskuksia, jotka saivat vuosisadan vaihteessa golfkentän ovat mm. St Moritz ja Montreaux.

Sveitsin golfklubien synnyn keskeinen edellytys oli hotelli, joka takasi klubin kannattavuuden. Toisaalta golfilla taas houkuteltiin etenkin britti- ja amerikkalaisturistit omaan hotelliin. Ensimmäinen maailmansota lopetti Sveitsin turistibuumin. Mielenkiintoista ja kuvaavaa on, että Sveitsiin saapuvien turistien määrä ylitti vuoden 1914 aikaisen 22 miljoonan hotelliyöpymisen rajan vasta vuonna 1955.

Piskuisen Sveitsin oma väestöpohja ei olisi moiseen suonut madollisuutta. Lisäksi moni maa mainosti itseään 100 vuotta sitten golfin tenniksen ja vuoristokiipeilyn keskuksena.Tänään Axensteinin golfkentän läheisyydessä oleva Stoosin turistikeskus lupaa turisteille 360 aurinkoista päivää vuodessa! Stoosin palveluihin kuuluvat golfin ja tenniksen ohella mm. laskettelu, monipuoliset kylpyläpalvelut ja vaellus niin maasto- kuin lumikengilläkin. Eli sijainnin johdosta sveitsiläisillä resorteilla harrastettiin talvisin talviurheilulajea ja kesäisin kirmattiin viheriöillä ja alppipoluilla. Toisin sanoen business oli ja on kunnossa läpi vuoden.

Golfin ja turismin yhteys Sveitsissä on erittäin selkeä vielä tänä päivänkin. Useat hotellit tarjoavat golfpalveluja ja kenttä on aivan hotellin kupeessa. Uskaltaisin jopa sanoa, että nykyisin muodissa olevien Golf Resorttien esikuva tai alkumuoto on Sveitsissä kaikkine oheispalveluineen.

Lähde: Association Suisse de Golf 1902 - 2002 - 100 Jahre Golf in der Schweiz, 2002 Association Suisse de Golf, Engadin Press CH 7503 Samedan

Aulangon golfklubilla juhlavuosi

Teksti: Pertti Koivunen

Seura täyttää 50 vuotta, golfia Hämeenlinnassa jo vuonna 1940.

Perinteikkäällä Aulangon Golfklubilla on merkittävä rooli suomalaisen golfin historiassa. Ensimmäisen kerran golfmailat viuhuivat Aulangolla jo 1930-luvun lopulla. Yhdeksän reiän kentän (nykyisin Hugo-kenttä) on alkujaan suunnitellut skotlantilainen Fred Smith. Mukana suunnittelutyössä oli myös Helsingin Talin golfkentän voimahahmoihin lukeutunut Lauri Arkkola.

Golfkenttää Hämeenlinnaan ryhdyttiin puuhaamaan vuoden 1940 olympialaisten huumassa. Kenttätyöt käynnistyivät vuonna 1938, ja ensimmäiset kilpailut maamme toiseksi vanhimmalla golfkentällä pelattiin 15. päivänä syyskuuta vuonna 1940. Asialla olivat pääosin helsinkiläiset golfarit, joiden turneesta Aulangolla Hämeen Sanomat kirjoitti 17. syyskuuta ilmestyneessä numerossaan seuraavaa:

"Aulangon uudella radalla sunnuntaina suoritetut golfkilpailut tasoituksineen päättyivät seuraavasti. Aamupäivällä suoritettu miesten kilpailu: 1) Ch. Jensen 87–10=77, 2) E. Vuorenlehto 96–15=81, 3) Woodburn 83–2=81." Tarkka tuloslista sisälsi lisäksi naisten ja iltapäivän loppukilpailun tulokset, joista selvisi, että kisan voitti suomalaisen golfin voimahahmo Eljas Erkko. Tämän jälkeen juttu jatkui: "Sää oli aamupäivällä kirkas ja kaunis, mutta iltapäivällä sataa tihutti. Kaikki kilpailijat olivat helsinkiläisiä. Toivottavasti uusi rata innostuttaa myös hämeenlinnalaisia harjoittamaan tätä oivallista peliä".

Suomen olympiaisännyys, ja myös golfin juurtuminen Aulangolle jo 1940-luvulla jäivät kuitenkin haaveeksi sodan takia. Sotavuosien aikana Aulangon kenttä oli perunapeltona, ja vasta vuonna 1955 kenttää ryhdyttiin kunnostamaan uudelleen.

Aulangon ykköstee, lyömässä Hilkka Honkajuuri. Kuva otettu 60-luvulla.

Aulangon Golfklubin perustaminen

Aulangon Golfklubin virallinen perustamispäivämäärä on 15. huhtikuuta vuonna 1959. AGK:a vanhempia golfseuroja Suomessa ovat Helsingin Golfklubi (perustettu vuonna 1932), Viipurin Golf (1938), Porin Golfkerho (1939), Kokkolan Golf (1956), Aura Golf (1958) ja Lahden Golf (1959).

Seuran perustavan kokouksen kutsui koolle hotelli Aulangon johtaja Jarl Hellström yhdessä varatuomari Matti Valanteen ja insinööri Lauri Martikaisen kanssa. Golfklubin perustamista Hämeenlinnaan olivat jo aiemmin talvella ehdottaneet myös helsinkiläiset B.M. Lehtonen ja Juho Mattinen. Matti Valanteesta tuli itseoikeutetusti AGK:n ensimmäinen puheenjohtaja, sillä hän oli tiettävästi ainoa hämeenlinnalainen, joka oli pitänyt golfmailaa aiemmin kädessään. Hänen lisäkseen AGK:n nimeen vannoi perustamiskokouksessa 64 golffaria.

– Klubin perustaminen sai vauhtia jouluna vuonna 1958, kun johtaja Hellström soitti minulle ja kutsui lounaalle Aulangolle. Paikalla olivat tuolloin myös muun muassa Lauri Martikainen, B.M. Lehtonen ja Juho Mattinen, muistelee AGK:n ensimmäinen puheenjohtaja Matti Valanne.

AGK:n ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat varatuomari Matti Valanne (puheenjohtaja), johtaja Jarl Hellström (varapuheenjohtaja), varatuomari Martti Ahto (sihteeri ja rahastonhoitaja), jauhatuspäällikkö Henrik Gardberg, agronomi Jaakko Honkajuuri, toimitusjohtaja B.M. Lehtonen, rouva Sirkka Lonka ja lääketieteen lisensiaatti Rainer Savonheimo.

Täysin yksimielinen ei AGK:n perustamispäätös kuitenkaan ollut, sillä joidenkin mielestä golfkentän hoito koituisi liian kalliiksi. Epäileville tuomaille AGK:n puuhakas väki näytti kuitenkin heti ensimmäisenä vuonna pitkää nenää keräämällä vuosikirjalla 650 000 silloista markkaa. Vielä kun Valmetin pääjohtaja, vuorineuvos Härkönen, avusti ensimmäisen traktorin hankinnassa, alkoivat mailat heilua Aulangolla entistä kiivaammin.

– Klubin ensimmäiset yhteistyökumppanit lahjoittivat kukin yhden greenin. Myös johtaja Hellströmin panos kentän uudelleen kunnostamisessa oli merkittävä, kertoo Valanne. AGK:n puheenjohtajana jatkoi Matti Valanteen jälkeen vuosina 1963–1969 Aimo Laaksonen. Hänen aikakaudellaan AGK jatkoi kehittymistään yhä toimivammaksi seuraksi. Ensimmäiseksi kenttämestariksi palkattiin Pentti Takala, jonka ansiota oli kentän hyvä kunto jo 1960-luvulla. Myös perustajajäseniin kuuluneen agronomi Jaakko Honkajuuren panos kentänhoidollisissa työtehtävissä oli AGK:n alkutaipaleella huomattava.

– Toimin klubin epävirallisena kenttämestarina ennen Pentti Takalaa. Meillä oli jo tuolloin oma traktori, jyrä ja leikkuri, jonka taisimme ostaa ensimmäisen vuosikirjan tuloilla. Kiireisimpinä aikoina lainasin myös omia koneitani klubille, muistelee Honkajuuri. Jaakko Honkajuuri korostaa myös helsinkiläisten golffareiden panosta AGK:n syntyvaiheissa.

– Ei koko klubia olisi vielä tuolloinkaan saatu henkiin ilman Helsingin Golfklubin väkeä. Hämeenlinnassa ei vielä tuolloin tiedetty golfista oikeastaan mitään.

Muistan, kun pelasin kerran Talissa viisi mailaa kädessäni ja mietin, mistä saisin hankittua bägin. Ensimmäisiä ihan oikeita golfsettejä Hämeenlinnassa taisi saada Sulo Lonka, jolle vaimo Sirkka hommasi välineet jostain, Jaakko Honkajuuri nauraa.

Historian havinaa

Aulangon Golfklubi oli olemassa puolivirallisena jo vuosina 1940–1942. Tämän golfklubin perustamisasiakirjan ja säännöt ovat allekirjoittaneet H. Olkkonen, Hilding Silander, Boris Schildt ja P.H. Zilliacus. Virallinen AGK jäi kuitenkin vielä odottamaan syntymäänsä, sillä perustamisasiakirja jäi "kovan golfbuumin" alle vaille virallista päiväämistä.

Ensimmäisen AGK:n jäsenluettelossa oli jo 40 nimeä. Titteleinä arvokkailla rouvilla ja herroilla oli tuon ajan tyyliin muun muassa "direktör", "esittelijäneuvos", "ingeniör" ja "doktor". Varsinaisen vuonna 1959 perustetun AGK:n jäsenistä mukana olivat jo tuolloin muun muassa metsänhoitaja Kurt Palmroth, jonka nimi komeilee pääosin helsinkiläisten golfpioneerien joukossa. Nimet pappa Jensen, Eljas Erkko ja Bror Serlachius ovat olleet osaltaan vaikuttamassa siihen, että golfia pelataan Aulangolla vielä tänäkin päivänä. AGK:n perustaminen oli harvinaisen työlästä puuhaa. Toisen kerran AGK:a nimittäin yritettiin perustaa kesällä 1957. Tuolloin hanke kuitenkin kaatui johtaja Hellströmin isännöimällä ratkiriemukkaalla laivaretkellä Vanajavedellä, josta takavuosina on kirjattu seuraavaa:
"Johtaja Hellström tarjosi tällöin Aulangon hotellin puolesta runsaasti syötävää ja juotavaa, ja yleisen innostuksen vallassa läsnäolijat kirjoittautuivat Aulangon Golfklubin perustajiksi. Todennäköistä on, että ketään ei kuitenkaan valittu puheenjohtajaksi ja sihteeriksi, ja niin tämä perustaminen jäi tuohon paperiin".

Kilpailutoiminta vauhtiin

AGK on ollut aina myös menestynyt urheiluseura. Seuran ensimmäiset omat kisat 30. päivänä elokuuta vuonna 1959 voitti Erkki Ikonen tuloksella 41+37=78, netto 67. Ministeri Erkon lahjoittaman Aulanko-cupin voittoa tavoitteli 21 pelaajan joukossa ainoana hämeenlinnalaisena Matti Valanne.

Hämeenlinnalaiset olivat kuitenkin päättäneet vielä jonakin päivänä menestyä golfviheriöillä. Talviharjoittelu oli jo tuolloin muotia ja swingejä hiottiin uutterasti Toisela-nimisessä talossa (nykyinen Aulankokeskus).
AGK:lle perustettiin myös oma juniorijaosto jo vuonna 1961, mutta ensimmäiset mainittavat saavutukset ajoittuivat vasta kesään 1967, jolloin Pirkko Lonka ylsi ensimmäisenä aulankolaisena Suomen mestaruuteen naisten sarjassa.

Menestyneitä aulankolaisia olivat tuona kesänä myös Hannu Kuussaari, joka oli junioreiden EM- joukkueessa, maaseudun mestari Lasse Martikainen ja kisan kolmonen, 16-vuotias Matti Mäkivirta. Martikaisen voittamasta maaseudun mestaruudesta pelattiin ensimmäisen kerran jo vuonna 1961. Aulangolla pelatun koitoksen voiton vei porilainen golflegenda Juhani Örmä. Tasoituksellisen sarjan ykkönen oli AGK:n Kurt Palmroth.
Maaseudun mestaruuksista pelattiin myöhemmin Aulangolla useampanakin vuonna.

Turnee oli vastaisku suuren ja mahtavan Helsingin Golfklubin menestykselle golfviheriöillä. 1960-luvun alussa kisassa oli mukana pelaajia Aulangolta, Porista, Kokkolasta ja Lahdesta.

Myös seuraottelut olivat AGK:n kisakalenterissa jo 1960-luvun alussa. Perinteinen mittelö Lahden Golfia vastaan on ohjelmassa vielä tänäkin päivänä. Suomalaisten golfseurojen lisäksi AGK pelasi muun muassa ruotsalaisia Lidingöä ja Uppsalaa vastaan.

Oman lukunsa AGK:n historiassa ansaitsevat myös caddie-pojat, joista poikkeuksetta kasvoi myöhemmin mestarismiehiä mailan varressa. Mailapoikina vesselit tienasivat myös taskurahoja, sekä kasvoivat kurissa ja nuhteessa isäntiensä läksytyksessä. Matti Valanne muistelee, kuinka Kuivasaaren veljeksistä Pekka ansaitsi ensimmäisen kellonsa caddie-tuloillaan.

– Poika rehvasteli kavereille komealla kellollaan, ja minä kysyin, mihinkä hän aikoo seuraavaksi säästää. Polkupyörään, hän tokaisi, Valanne muistelee.

Vanhan kentän mahtivuodet

Aulangon Golfklubi on 50-vuotisen toimintansa aikana piirtänyt monta viivaa suomalaiseen golfin historiaan. Kaunis ja hyväkuntoinen puistokenttä, menestyneet kilpagolfarit sekä suomalaisten golfklubien joukossa käsitteeksi muodostunut AGK:n henki olivat vaikuttamassa golfin läpimurtoon. Vanhan kentän ensimmäiset mahtivuodet ajoittuivat 1980-luvulle. Jäseniä oli tuolloin parhaimmillaan liki 600. Puheenjohtajan nuijaa heilutteli vuosina 1976—1993 Lasse Selinko, joka yhdessä klubin pitkäaikaisen sihteerin Keijo Kaijan kanssa muodosti ehkä AGK:n historian rautaisimman “foursome-parin”, duon, joka luotsasi klubia vahvasti eteenpäin. Selingon valtakaudella AGK teki jo mittavia investointeja. Uusien kentänhoitokoneiden hankkiminen, kastelujärjestelmän uusiminen 1970—1980-lukujen vaihteessa ja uuden kioskin rakentaminen olivat kaikki satsauksia, joissa koko klubi puhalsi yhteen hiileen.

Aulangon ykköstee, lyömässä Jalo Grönlund, kuva otettu 60-luvulla.

– Työtämme helpotti osaltaan myös alkava golfbuumi Suomessa. Jäseniä oli paljon, vaikka kaikki eivät tosin pelanneet Aulangolla. Jäsen- ja pelikausimaksun maksaneita oli kuitenkin klubissa sen verran, että kaikki lainat saatiin maksettua. Kaikkein tärkeintä oli kuitenkin talkoohenki, joka eli vahvana vielä 1970–1980-luvuilla, korostaa Lasse Selinko.

Nykyisen AGK:n ilme on vastaavasti paljolti Selingon jälkeen puheenjohtajana toimineen Juhani Niemisen (vuodet 1994–2001) aikakauden tulosta. Niemisen hallitusten aikana AGK sai uuden imagon nykyaikaisena klubina: toimivana seurana, jolla oli jo yhdeksän reiän kentän yhteydessä viihtyisä klubiravintola ja paljon uusia golfin ystäviä. Vuonna 2002 puheenjohtajaksi valittu Risto Salo on puolestaan ollut vahvasti viemässä AGK:a kahta kenttää (27 reikää) operoivaksi seuraksi.

Aulangon viheriöt ovat olleet vuodesta toiseen myös green fee -pelaajien suosiossa. Tästä kuuluu kiitos eri aikakausien kenttämestareille Pentti Takalalle, Markku Viitaselle, Jari Järviselle ja Juha Englundille.
AGK on ollut aina kuulu myös ansiokkaasta juniorityöstään. Tällä saralla mainetta ovat niittäneet seuran joukkueet, jotka ovat pokanneet Suomen mestaruuksia.

Henkilökohtaisissa kisoissa maamme eturivin pallotaitureihin ovat kuuluneet muun muassa Kalevi Murto, Hannu Kuussaari, Matti Pietola, Matti Mäkivirta, Pekka Kuivasaari, Kari Kuivasaari, Jouni Vilmunen, Juha Selin, Timo Nurmi, Jussi Sillanpää, Juha Perälä, Minna Vuorenpää, Maija Korpi ja Karri Kauppinen. Kova joukko, jonka saavutukset AGK:n edustusasuissa ovat myös osa suomalaista golfhistoriaa.

Everstin viheriöille keväällä 2006
Vuosi 2006 jää AGK:n historiaan merkkipaaluna. Tuolloin nimittäin korkattiin virallisesti uusi Eversti-kenttä. Jatkossa Everstiä ja vanhaa kenttää, Hugoa, hallinnoi Aulanko Golf Oy, ja seuratoimintaa molemmilla kentillä pyörittää AGK. Uuden kentän selvitystyöt käynnistyivät jo marraskuussa vuonna 2000. Ensimmäinen osakeanti pyörähti liikkeelle elokuussa 2003. Kentän varsinaiset rakennustyöt päästiin aloittamaan saman vuoden lokakuussa. Pelikunnossa Everstin ensimmäiset yhdeksän reikää (peliväylät 1–9) olivat keväällä 2006, ja koko kenttä oli pelaajien käytössä kesäkuussa.

Lahden Golf ry 50 vuotta

Teksti: Juha Ruponen

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun Suomen menestyksekkäimpiin golfseuroihin kuuluva Lahden Golf ry perustettiin. Perustava kokous järjestettiin 12 osanottajan voimin Lahden Seurahuonella 28. toukokuuta 1959. Lahden Golfista tuli Suomen Golfliiton viides jäsenseura.
Hankkeen alullepanija ja seuran ensimmäinen puheenjohtaja oli Veikko K. Puhakka, joka oli ollut perustamassa golfseuraa myös edellisessä kotikaupungissaan Kokkolassa.

Ensin Hollola
Uudella seuralla ei ollut paikkaa kentälle, mutta sen etsiminen aloitettiin heti perustavaa kokousta seuranneena päivänä. Jo samana vuonna pelaaminen alkoi Hollolan lentokentän alueella, jonne raivattiin 9-reikäinen hiekkakenttä. Vuonna 1960 puolustusministeriö myönsi kentälle virallisen käyttöluvan ja siellä pelattiin kaikkiaan kuusi vuotta.

Sitten Mukkula
Perustamisesta lähtien seuran johtokunta teki töitä saadakseen Lahden kaupungilta vuokralle kentän rakentamiseen tarvittavan maa-alueen Lahden Mukkulasta. Työ palkittiin vihdoin 1965, kun kaupunginvaltuusto vuokrasi Lahden Golfille 30 vuodeksi 23,6 hehtaarin suuruisen alueen. Rakentaminen aloitettiin välittömästi ja jo 1966 pelattiin 6-reikäisellä puistokentällä. 9-reikäiseksi Mukkulan kenttä laajeni vuonna 1970. Mukkulasta ei kuitenkaan tullut Lahden Golfin lopullista kotipesää. Tummia pilviä alkoi kasaantua kentän päälle jo 1974, kun Mukkulan asemakaavaan tehtiin muutosehdotus, joka toteutuessaan merkitsi kentän ratkaisevaa pienenemistä. Isku Oy naapurissa tarvitsi lisää tilaa.

Lopulta Takkula
Vuonna 1980 Isku ja Lahden Golf tekivät Lahden kaupungille yhteisen kirjelmän, jossa LG suostui Mukkulan kentän vuokrasopimuksen purkamiseen, kunhan kaupunki osoittaisi yhdistykselle uuden alueen kaupungista golfkentäksi. Ja toisaalta, että osa Mukkulan kentästä luovutettaisiin sitä tarvitsevalle Isku Oy:lle. Neuvottelut jatkuivat ja vihdoin vuonna 1983 Lahden kaupunki ja Lahden Golf allekirjoittivat vuokrasopimuksen Takkulan alueen noin 50 hehtaarin maista. Ja Isku oli saamassa tarvitsemansa lisätilan. Rakennustyöt Takkulassa alkoivat vuonna 1984 ja syksyllä 1985 LG luopui Mukkulan kentästä. Takkula avattiin 9-reikäisenä 1986, 14-reikäisenä 1991 ja 18-reikäisenä 1992.

Osakeyhtiö
Yksi merkittävistä askeleista seuran ja Takkulan golfkentän historiassa otettiin vuonna 1997, kun perustettiin Lahden Golf oy hallinnoimaan itse kenttää. Seurassa oli 800 jäsentä, mutta heistä vain 450 oli maksanut edelliskauden kausimaksun. Yhtiöittämisellä haluttiin varmistaa kentän talous, koska kaikkien osakkeenomistajien on vuosittain maksettava kausimaksua vastaava yhtiövastike.

Alkuvuodesta 1998 järjestettiin jäsenistölle suunnattu osakeanti, jossa osakkeen merkintähinta oli 100 markkaa. Osakkeen lunasti 692 jäsentä ja talouden tasapaino oli taattu.

Menestys
Lahden Golfin kilpailumenestys alkoi jo Mukkulan ajoilta. Ensimmäinen iso potti tuli vuonna 1978, kun Veli-Matti Välimaa, Rainer Tepsa ja Harri Leino ottivat kolmoisvoiton alle 18-vuotiaiden poikien sarjassa. Vuonna 1989 Golfliitto palkitsi LG:n vuoden golfteosta ja vuotta myöhemmin Anssi Kankkonen, Timo Rauhala ja Erkki Välimaa näyttivät, että tunnustus meni oikeaan osoitteeseen. He ottivat kolmoisvoiton miesten SM-kisoissa. Vuosina 1984-94 Lahden Golf voitti kahdeksan kertaa miesten SM-joukkuekilpailun ja mestaruuksia tuli myös nuorten sarjoissa. 1993 LG:n joukkue, Jari Koljonen, Kalle Väinölä, Mikael Mustonen, voitti seurajoukkueiden Euroopan mestaruuden.

Vuonna 2000 Mikko Ilonen oli paras British Amateur Openissa. Euroopan tourilla LG:n nykyinen kunniajäsen on voittanut kahdesti. 2000-luvulla Lahden Golfin menestyksestä ovat vastanneet mestaruuksia kahmineet senioripelaajat.

Puheenjohtajat
Veikko K. Puhakka (1959-60)
Erkki Puuperä (1961-72)
Mikko Luhtanen (1973-86)
Taisto Mustonen (1987-96)
Jorma Stanley (1997-02)
Jukka Nikkanen (2003-08)
Heikki Jäämää (2009-)

Juhlavuoden kunniaksi Lahden Golf julkaisee Tapio Lehdon toimittaman 50-vuotishistoriikin.

Lahden Golfin alkuvuosien tärkeitä vaikuttajia. Vasemmalla seuran monivuotinen puheenjohtaja Erkki Puuperä, oikealla seuran ensimmäinen sihteeri ja Mukkulan kentän suunnitellut Rolf Nyman ja keskellä seuran sihteeri vuosina 1967-1971, Lassi Tilander.

Rafael Sundblom - ensimmäinen suomalainen golfarkkitehti

Teksti: Lasi Tilander

Rafael Sundblom syntyi Maarianhaminassa vuonna 1890, opiskeli Tukholmassa lakimieheksi ja asettui sinne myös asumaan, kun olot kotisaarella olivat monella tapaa levottomat.

Rafael Sundblomin isä Julius, oli viime vuosisadan alkuvuosina Ahvenanmaalla niin suuressa roolissa, että hänen kutsumanimekseen tuli “Ålandskungen” eli Ahvenanmaan kuningas. Hän oli lehtimies joka omisti saarella edelleenkin toimivan päivälehden nimeltä Tidningen Åland. Siihen hän kirjoitti saarelaisia kiihottavia artikkeleita joiden tärkein sanoma oli, että Ahvenanmaan on liityttävä Ruotsiin. Kuten tunnettua, yritys epäonnistui ja Julius Sundblom virui jonkin aikaa suomalaisissa vankiloissa epäisänmaallisen toimintansa johdosta. Kun saaret saivat itsemääräämis-oikeuden, leivottiin hänestä - kaikesta tapahtuneesta huolimatta - maakuntahallinnon ensimmäinen puhemies.

Poika Rafael ei jakanut isänsä poliittisia intohimoja vaan loi lahden toisella puolella menestyksekkään uran niin lakimiehenä, yrittäjänä ja lopulta golfarkkitehtina.

Golfkentät kiinnostuksen kohteena

1920-luvun alkuvuosina golfkärpänen puraisi Rafael Sundblomia pahemman kerran ja hän liittyi Tukholman Golfklubiin, joka noihin aikoihin toimi vielä Råsundan kentällä Solnassa. Kiinnostus kentän kehittämisestä vei hänet vuonna 1928 jäseneksi seuransa kenttätoimikuntaan. Silloin klubi oli jo siirtänyt toimintansa Ruotsin ensimmäiselle 18 reiän kentälle Lidingön saarelle, jossa seura toimi vuoteen 1931.

Kevinge löytyi hiihtolenkillä

Rafael Sundblomin hiihtolenkit kulkivat usein Mälaren järveen pistävällä Kevingen niemellä ja golfista innostuttuaan hän oivalsi vähitellen, että tähänhän saisi mainion golfkentän. Hän lähti ajamaan asiaa, perusti tarkoitusta varten osakeyhtiön joka osti koko niemen johon kenttä hyvin mahtui ja josta oli varaa myydä maata vähän poiskin. Alueen reunoilla ja rannoilla olleet tontit menivät niin hyvin kaupaksi, että saaduilla varoilla päästiin rakentamaan itse kenttää, joka valmistui keväällä 1932 eli samana vuonna kun Tukholman Golfklubin tuleva rakas seuraotteluvastustaja Helsingin Golfklubi perustettiin. Kevingen kentän suunnitteluvaihe kesti pitkään ja paikalla käytettiin maailmankuuluja arkkitehtejä tekemässä ehdotuksiaan.

Oppi-isänä Harry Colt
Kaukonäköinen Rafael Sundblom vieraili usein myös Englannissa, jossa hän tutustui lakimieskollegaansa ja maailman ehkä kaikkien aikojen arvostetuimpaan golfarkkitehtiin Harry Colt'iin. Coltin suunnittelemia kenttiä ovat mm. USA:n ykkönen Pine Valley, Skotlannin Muirfield, Irlannin Royal Portrush sekä Sunningdalen kentän. Lähellä Lontoota sijaitseva Coltin Swinley Forrest oli ehkä tärkein esikuva Kevingen kentälle. Mainittakoon, että USA:ssa paljon mainetta niittänyt Alister Mckenzie oli myös Harry Coltin kasvatti.
Yhdessä Coltin toimiston kakkosmiehen John Morrisonin kanssa Rafael Sundblom lopulta viimeisteli Kevingen piirustukset.

Uusi ura vauhtiin
Kevingen kentän pitkään kestänyt suunnitteluprosessi sai aikaan sen, että Sundblom alkoi kiinnostua aiheesta siinä määrin, että tarjosi palveluksiaan uusia kenttiä suunnitteleville tahoille maan eri puolilla. Noina vuosina ei vielä paljon puhuttu golfboomista ja kehitys oli verkkaista, mutta reilun 20 vuoden aikana Sundblom osallistui lähes kaikkiin Ruotsin uusiin kenttähankkeisiin. Hän suunnitteli uusia kenttiä ja paranteli monia vanhoja. Ruotsin nykyisistä kentistä 16 on hänen suunnittelemiaan ja viimeiseksi jäi kuuluisa ja monet Euroopan Tourin kisat isännöinyt Drottningholm. Tätä kenttää Sundblom ei ennättänyt valmiina nähdä, sillä hän kuoli kesken sen rakennustöiden vuonna 1958. Hänen muita kenttiään olivat mm. Visby, Rya, Örebro, Gävle, Kristianstad ja Kalmar.

Kruununa vuoden 2007 Solheim Cup -kenttä
Sundblomin parhaaksi kentäksi tuli hänen 1930-luvun loppuvuosina luoma Halmstadin pohjoinen kenttä, joka tunnetaan myös nimellä Tylösand. Se on valittu aivan viime vuosinakin Ruotsin parhaaksi kentäksi ja kuten tunnettua se isännöi vuonna 2007, USA:n ja Euroopan naisten suuren ottelun Solheim Cup'in.

Paljon muuta golfin hyväksi
Sundblomin toiminta golfissa ei rajoittunut pelkästään kenttien tekoon. Hän toimi seuransa Tukholman Golfklubin rahastonhoitajana aina kuolemaansa asti. Hänen liikemiesvaistonsa ansiosta klubia pidetään Ruotsin rikkaimpana golfseurana, jolla on ollut jopa varaa perustaa itselleen kakkoskenttä siltä varalta, että joutuisi joskus häädetyksi pois keskeiseltä nykypaikaltaan. Kaikissa Tukholman Golfklubin aikakirjoissa Sundblom kulkee nyttemmin nimellä Mr. Kevinge, joka tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että hän loi koko paikan ja pani siinä sivussa seuran talouden kuntoon ikiajoiksi.
Myös Ruotsin Golfliittokin voi olla hyvin kiitollinen Sundblomille sillä hän perusti parin muun idealistin kanssa Ruotsin golflehden ja vastasi henkilökohtaisesti sen rahoituksesta. Tänään lehden painos on 400000 ja se on alallaan Euroopan suurilevikkisin. Kun Sundblom kuoli 68-vuotiaana, vuonna 1958, omisti lehti yhden kokonaisen numeron hänen muistolleen.

Yhteydet Suomeen

Rafael Sundblomin vaimo oli Helsingin Golfklubin perustajajäsenen, laivanvarustaja Curt Mattsonin sisko ja todennäköistä on, että juuri tämä yhteys synnytti sen edelleenkin hyvin voivan seuraottelusuhteen joka siis alkoi Tukholman Golfklubin ja HGK:n välillä jo vuonna 1935. Molemmat herrat olivat itsekin mukana ensimmäisissä otteluissa.

Samoja Mattsoneja on muuten Kurkin kentän perustaja Peter Mattson, jonka täti oli siis Rafael Sundblomin vaimo. Mainittakoon vielä lopuksi, että kun Helsingin Golfklubilla ei kesällä 1946 ollut, sotavuosista köyhtyneenä, varaa lähettää 4-miesjoukkuetta pääkaupunkiotteluun Tukholmaan, tuli Sundblom avuksi ja maksoi henkilökohtaisesti Suomen joukkueen matkakulut.

Rafael Sundblom oli edelläkävijä ja visionääri, joka perusti, ilmeisesti Euroopan ensimmäisen golfosakeyhtiön, myi hankkimansa suuren tontin reuna-alueet omakotirakentajille ja rakensi ja suunnitteli niillä rahoilla Tukholman Golfklubin, edelleenkin samalla paikalla olevan Kevingen kentän

Rafael Sundblom (oik.) oli myös erinomainen singelitason golfari, joka selvisi vuonna 1929 finaaliin Ruotsin avoimissa reikäpelin mestaruuskisoissa. (SKIM) Hänen vastustajanaan oli tuolloin legendaarinen Erik Runfelt (vas.) joka vei 36-reikäisenä pelatun finaalin nimiinsä murskaluvuin 10/9

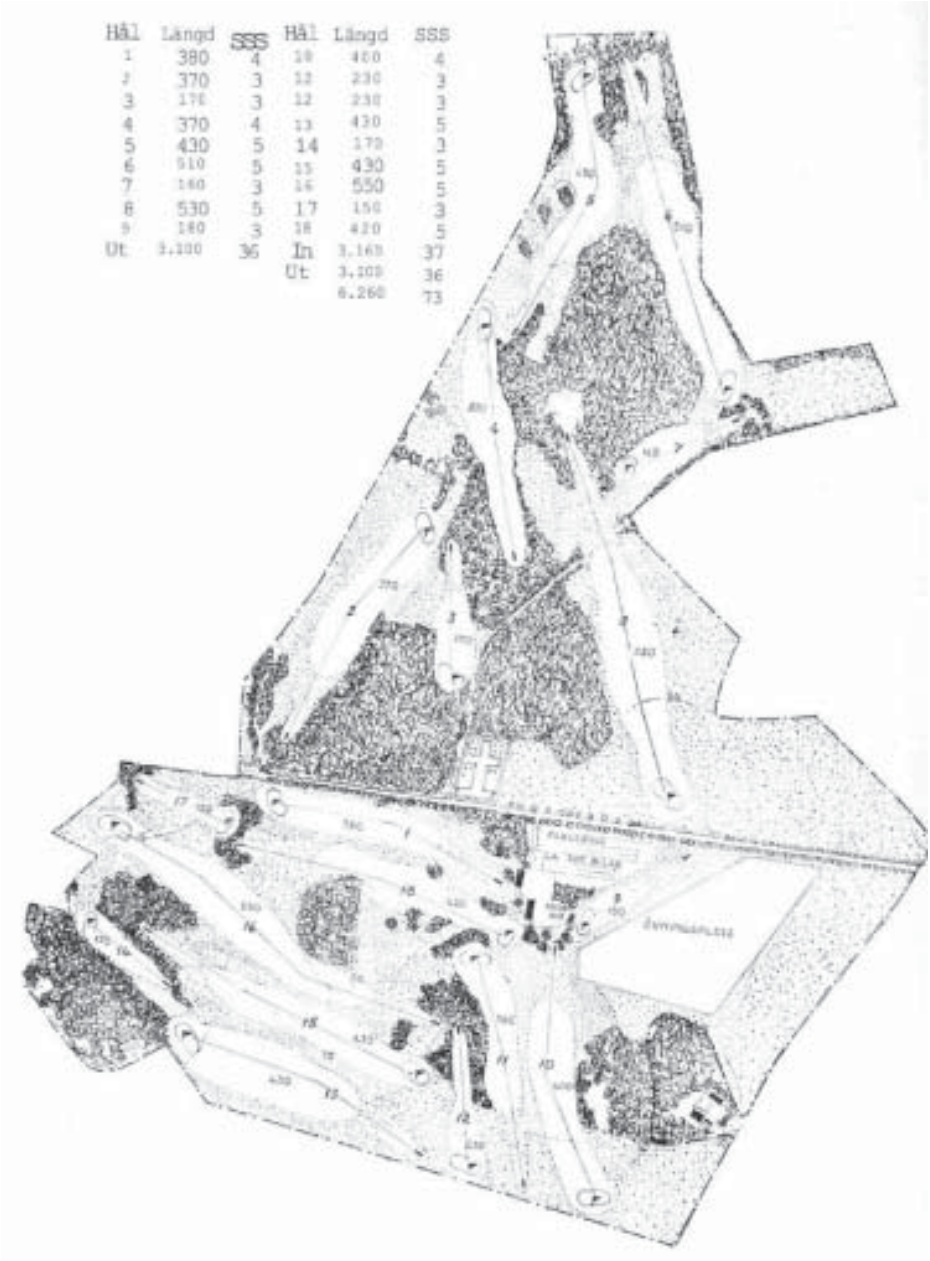

Rafael Sundblomin viimeinen suuri työ oli Drttningholmin kentän suunnittelu. Hän ei kuitenkaan ennättänyt nähdä sitä koskaan valmiina ja tämän monia suurkilpailuja isännöineen kentän viimeisteli Sundblomin oppipoika Nils Skjöld.

Historian havinaa Linna Golfissa

Teksti: Jussi Markkanen

Yhteensä yli 200 vuotiaat Pohjola Vakuutus ja Lemminkäinen pelasivat viime kesänä juhlaturnauksen Vanajan Linnan Linna Golfissa. Golfturnaus pelattiin ajan henkeen sopien hikkorimailoilla pelimuodon ollessa reikäpeli. Kokemukset olivat ikimuistoiset. Voitot ovat tasan juhlaturnauksen jälkeen.

20-vuotis juhlaturnaus hikkoreilla

Lemminkäinen Oyj:n ja Pohjola Vakuutus Oy:n välinen golfkilpailu pelattiin 20. kerran. Tähän mennessä kilpailut ovat olleet lyöntipelejä ja pelikenttinä ovat olleet useat eri Etelä-Suomen kentät. Lemminkäisen ja Pohjolan joukkueen kapteenit saivat järjestettäväkseen 20-v juhlakilpailun ja halusivat järjestää tavallisuudesta poikkeavan tapahtuman. Kilpailu päätettiin pelata Vanajan Linnan Linnagolfissa juhannuksen jälkeen. Kaiken lisäksi kapteenit halusivat juhlistaa merkkikilpailua siten, kilpailu pelataan hikkorimailoilla.

Yritysgolfin historiaa

Suomen suhteellisen lyhyen golfhistorian aikana ovat eri yritykset haastaneet toisiaan vuotuisiin golfturnauksiin. Pohjola ja Hämeenlinnalainen Kummila Oy järjestivät vuorovuosina golfkilpailuja jo 1980-luvun alkupuolelta lähtien. Pelipaikkoina olivat aluksi vuorovuosina Tali ja Aulanko. Sittemmin kilpailuja pelattiin mm. Tavastian kentällä Hämeenlinnassa ja pääkaupunkiseudulla Master Golfissa ja Sarfvikissä. Tämä saattoi olla Suomen vanhin yritysten välinen turnaus. Perinteet kuitenkin päättyivät vuonna 1994 Kummila Oy:n mennessä konkurssiin.

Pohjolan ja Lemminkäisen johto ennen hikkorigolfkilpailua Vanajan Linnan puistossa.

Lemminkäisen kapteeni Jyrki Tuominen avaa drivensä 1. teellä

Nordcenteristä se alkoi

Pohjolan ja Lemminkäisen ensimmäinen golfturnaus pelattiin Nordcenterin Freamkentällä vuonna 1989. Kaikkiaan on pelattu yhdeksällä eri kentällä.

Joukkueeseen kuuluu kummastakin yrityksestä kuusi pelaajaa. Joukkueiden pelaajat ovat vuosien saatossa vaihtuneet, joten ainoa kaikissa kilpailuissa mukana ollut on kilpailun perustaja, Pohjolan joukkueen kapteeni Jussi Markkanen. Pohjolan joukkueessa on pelannut yhteensä 26 eri pelaajaa ja Lemminkäisen joukkueessa 23 eri pelaajaa. Joukkueisiin ei ole pyritty saamaan mukaan yritysten parhaita golffareita,

vaan tärkeänä johtoajatuksena on tutustua yhteistyökumppaneihin myös virallisten työasioiden ulkopuolella. Suomessa ei ole kovinkaan paljon näin pitkäaikaisia yritysten välisiä toimivia golfkilpailuja.

Reikäpeli vanhaan tyyliin

Pohjolan ja Lemminkäisen juhlaturnaus pelattiin 1930-luvun hikkorimailoilla ja pukeuduttiin asianmukaisesti ajan henkeen. Lähes kaikki pelasivat hikkoreilla ensimmäistä kertaa ja saivat mieleenpainuvan kokemuksen. Pohjolan Jussi Markkanen on harrastanut lajia reilun vuoden, joten hänellä oli pieni etulyöntiasema muihin verrattuna. Markkanen pelasi kierroksen Golfantiikista hankkimillaan omilla mailoilla. Muut pelaajat pelasivat lainamailoilla ja osin jopa laina-asusteinkin.

Golfin alkuaikoina pelimuotona oli reikäpeli. Myös Pohjolan ja Lemminkäisen välinen kilpailu pelattiin reikäpelinä. Peliparit valittiin siten, että pelaajien tasoitukset olivat mahdollisimman lähellä toisiaan, joten tasoitusta ei tarvinnut antaa kuin kahden parin osalta, sitäkin vain puolet pelaajien tasoituksen välisestä erosta. Pohjola voitti reikäpelin niukasti. Voitot ovat nyt tasan 10-10 kahdenkymmenen vuoden ajalta.

Iltajuhla Katisten kartanossa

Hikkorikierroksen jälkeen joukkueet siirtyivät illalliselle läheiseen Katisten kartanon Grenman saliin. Maittavan illallisen ja 20-vuotisen yritystapahtuman historiikin lumoissa riitti keskustelua pitkin iltaa mashieistä, brassieistä sekä niblickeistä. Kaikki olivat vakuuttuneita, että tämä ei ollut viimeinen kerta hikkoreilla. Historiallisesta pelipäivästä jäi mukavat fiilikset.

Pohjolan kapteeni Jussi Markkanen valmiina lähestymislyöntiinsä greenille, mailana niblick.

Tiedotuksia

VUOSIKOKOUS 2009 Hirsala Golf 15.5.2009

Tervetuloa yhdistyksen vuosikokoukseen ja osallistumaan samalla järjestettävään muuhun ohjelmaan. Päivä alkaa golfkierroksella Hirsalan kentällä. Golfin jälkeen pidetään varsinainen kokous ja tilaisuuden päätteeksi syömme yhdessä päivällistä ja jutustelemme golfin perinteistä ja historiasta. Golf alkaa kello 12.30, kokous alkaa kello 17.30 ja kokouspäivällinen kello 19.00. Voit osallistua myös osaan päivän ohjelmasta.

Virallinen kokouskutsu ja ilmoittautumislomake liitteenä. Ne löytyvät myös SGHS:n epävirallisilla nettisivuilla jonne pääset osoitteesta www.golfantiikki.fi. Kaikki jäsenet sydämellisesti tervetulleita.

HIKKORIGOLFIN SM-KISAT 2009 Porin Kalaforniassa 8.8.2009

Porin Golfkerhon juhliessa 70-vuotista taivaltaan osallistuu SGHS juhlintaan järjestämällä hikkorigolfin kolmannet SM-kisat Porissa Kalafornian kentällä. Kisa pelataan lauantaina 8.8. Kisojen virallinen harjoituspäivä on 7.8. Mukaan odotetaan ennätysosanottoa.

Ennakkoilmoittautuminen täyttämällä ja palauttamalla mukana oleva lomake. Tarkempia tietoja esimerkiksi majoitusmahdollisuuksista oheisesta kilpailukutsusta joka löytyy myös yhdistyksen epävirallisilta nettisivuilta www.golfantiikki.fi. Kilpailu on avoin kaikille golfareille.

SGHS:n arkisto

Seuran arkistoon on jo lyhyessä ajassa kertynyt erilaisia julkaisuja, esim. Bristish Golf Collectors Societyn lehtiä ja erilaisia kirjoja. Joista mainittakoon “Writing a Golf Club History Some Experiences”, julkaisut ovat jäsenten lainattavissa. Asiassa voi ottaa yhteyttä osoitteseen info@golfantiikki.fi.

DETUR GOLF

Teemamatkat 2009

TURKKI Belek

Lassi Tilanderin Classic-viikko
31.10.2009 **1349 e**

Sirene Golf Hotelli*****, all inclusive, 6 pelipäivää Antalya Golf Clubin ja National Golfin kentillä.

Matti Even ja **A-P Kaarnan Draivi Golf**
7.11.2009 **1349 e**

Sirene Golf Hotelli*****, all inclusive, 6 pelipäivää Antalya Golf Clubin ja National Golfin kentillä.

Rekan golfmatkat
7. ja 14.11.2009 **1699 e**

Sirene Golf Hotelli*****, all inclusive, 5 pelipäivää Antalya Golf Clubin ja National Golfin kentillä sekä Rekan golfohjausta pelin eri osa-alueilla.

TUNISIA Sousse

Lassi Tilanderin Classic-viikko
4.12.2009 **819 e**

Marhaba Palace Hotel*****, puolihoito, 5 pelipäivää El Kantaouin Panorama ja Sea Course -kentillä.

Bägin kuljetus sisältyy kaikkien Teemamatkojen hintaan!

Matkatoimisto
DETUR FINLAND OY
Meritullinkatu 24, 00100 HELSINKI
Puh. 0207 850 854
Fax. 0208 850 870

www.detur.fi/golf

Liittymislomake

Alla oleva lomake löytyy myös netistä www.golfantiikki.fi.

SUOMEN GOLF HISTORIALLINEN SEURA ry (SGHS ry)

HALUAN LIITTYÄ JÄSENEKSI

Nimi: _____ **Syntymäaika:** _____

Osoite: _____

Postinro ja paikka: _____

Puhelin: _____ Sähköposti: _____

Kotiseura _____ Tasoitus _____

Kiinnostuksen kohteet:

☐ **Golfin historia** ☐ **Hikkoripelaaminen** ☐ **Keräily, aihe?** _____

Pvm.: _____ Allekirjoitus: _____

MAKSUT VUONNA 2009:

Varsinaiset jäsenet		**Kannatusjäsenet**	
Liittymismaksu	10,-	Liittymismaksu	10,-
Jäsenmaksu	25,-	Jäsenmaksu	250,-

Palauta tämä lomake Suomen Golfhistorialliselle Seura ry:lle osoitteella:

Suomen Golfhistoriallinen Seura ry
c/o Oy K. Hjorth
Kaupinmäenpolku 11
00440 Helsinki

SGHS ry:n hallitus käsittelee jäsenhakemukset viipymättä. Käsittelyn jälkeen otamme sinuun yhteyttä sähköpostilla. Saat samalla tiedot jäsenmaksun maksamiseksi.

Kauden 2008 tulokset

Hickory SM Harjattula 1.8.2008
SCR Miehet
1. Mikko Laihonen
2. Mika Hjorth
3. Mika Mäki
SCR Naiset
1. Kaisu Sjöblom
2. Tea Sahlberg
3. Helka Chapman

Finnish Hickory Open 1.8.2008
HCP
1. Kim Hietamäki
2. Mika Hjorth
3. Jussi Markkanen

Finnish Hickory Tour 2008
HCP
1. Antti Paatola
2. Mika Hjorth
3. Lennart Sandgren
SCR
1. Mika Hjorth
2. Jussi Markkanen
3. Hannu Narvi

Edelliset mestarit

2007 SM
Miehet: Mika Hjorth
Naiset: Kaisu Sjöblom
FINNISH HICKORY OPEN
2005: Veli-Matti Salminen
2006: Jean Johansson
2007: Antti Paatola

Asianmukaisia välineitä, kuva Tapio Pekkola.

Jäsenrekisteri

Rekisteri sisältää 30.3.2009 mennessä hallituksen hyväksymät jäsenet. (63 kpl).

Airola Hannu	Helsinki
Aspela Maarit	Vantaa
Chapman Helka	Helsinki
Chapman Ken	Helsinki
Eve Matti	Lahti
Hatanpää Jorma	Espoo
Hietamäki Kim	Pori
Hjorth John	Porvoo
Hjorth Mika	Vantaa
Hjorth Vilhelmiina	Vantaa
Holttinen Timo	Helsinki
Horsma Kaj	Helsinki
Hurri Jarmo	Lappeenranta
Jaakkola Jere	Jokela
Johansson Jean	Helsinki
Johansson Jorma	Espoo
Johansson Jussi	Espoo
Kairus Simo	Loimaa
Kakko Seppo	Espoo
Koivula Tuulia	Tampere
Kulmala Matti	Tampere
Kulo Matti	Turku
Laine Jouni	Tampere
Latva-Koivisto Pentti	Helsinki
Lehtinen Risto	Helsinki
Lemmelä Harri	Espoo
Lindevall Lasse	Espoo
Lindström Keijo	Helsinki
Lähteenmäki Ritva	Karjaa
Markkanen Jussi	Vantaa
Mauro Paavo	Klaukkala
Merkkiniemi Risto	Tampere
Mutka Kari	Espoo
Narvi Hannu	Jämijärvi
Nurmi Timo	Helsinki
Nurmi Ville	Helsinki
Nyberg Kari	Helsinki
Nygård Kjell	Helsinki
Paatola Antti	Klaukkala
Pekkola Tapio	Helsinki
Pusa Rauno	Järvenpää
Ristola Tomi	Nummela
Sahlberg Ola	Helsinki
Sahlberg Tea	Helsinki
Salenius Rolf	Helsinki
Salminen Veli-Matti	Lappeenranta
Sjöblom Anders	Espoo
Sjöblom Kaisu	Espoo
Stade Pettri	Helsinki
Stenberg Ismo	Vantaa
Söderlund Tom	Helsinki
Tabermann Jukka	Karjaa
Tapio Kimmo	Äetsä
Thermaenius Pehr	Sverige
Tilander Lassi	Helsinki
Toivomäki Kari	Villähde
Tuovinen Ville	Pori
Tyry Teemu	Helsinki
Vainionpää Asko	Klaukkala
Vartiainen Jukka	Espoo
Ylijoki Jukka	Espoo
Ylijoki Liisa	Espoo
Ylijoki Samu	Espoo

Tilaa nyt uusi Leupold -golfetäisyysmittari nettikaupastamme

PIN HUNTER ™ - TEKNOLOGIA
Leupoldin etäisyysmittareissa on seitsemän esiohjelmoitua ristikkovaihtoehtoa jotka hyödyntävät PinHunter™ - lasertekniikkaa lipun paikantamiseksi mitä tahansa taustaa vasten.

TGR / CLUB SELECTOR
Molemmissa malleissa maksimi mittausetäistyys on 675 metriä. GX-II mallissa on lisäksi vielä inklinaattori, joka laskee ns. todellisen mitan lyötäessä ylä- tai alamäkeen. Club Slector - toiminnon avulla oikean mailan valitseminen on helppoa.

www.villimaa.fi

Briefly in English

The Finnish Golf Historic Society was founded in 2007. Now running stronger with more members and more activity than ever. International events will also play a big part in our calendar this year.

The current number of members is 62 and growing, the main objective of the Society is to raise awareness on the wonderful history of our game, to establish a golf museum in Finland, to promote playing with hickory clubs and to provide information on collecting golf items.

Events in 2009
Again this year the Society will organise Finnish Hickory Championships (7-8.8.2009). We will also play the now traditional Nordic Hickory match this year in Sweden (6.6.2009). We would welcome everybody to join our events, specially the Finnish Hickory Championships, this year in the city of Pori and its 70 year old club.

The very popular Finnish Hickory Tour organised by company Golfantiikki, will again run this year with different events, the calendar can be found in this book. More info at www.golfantiikki.fi

Contents of this booklet
This book is officially the year book for 2008/2009. In this book you can find general information about our society and articles from the past season. Also the chairmans greetings (page 3) and a lot more, for example short histories on Pori, Lahti and Aulanko golf clubs, stories from last years events, general history and articles related to collecting. Also a very interesting article on Rafael Sundblom, the first Finnish golf course architect, who mainly worked in Sweden.

In year 2009 we hope to get even more active and also have the chance to establish relationsips with other international societies.

Swedens Patrick Andersson in action, during the first Nordic Hickory Match in August 2008. The firendly match was won by Finland. The match will be played in Sweden in 2009. Picture: Tor Spiik.

Hikkorigolfin avoimet SM-kisat 8.8.2009 Kalafornia Pori

SUOMEN GOLF-HISTORIALLINEN SEURA RY

Tabermann©Image